

Pesäpalloa vuosina 1920 - 1922

Koonnut Matti Rasilainen 18.5.2022
täydennetty 3.6.2023

Sisällysluettelo

- Sivu 3 Vuodet 1920-1921
- Sivu 7 Suomen pesäpallomestaruuskilpailut 1922
 - sivu 8 1. kierros 6.8.
 - sivu 10 2. kierros 27.8. (välierät)
 - sivu 13 Loppuottelu 24.9.
- Sivu 17 Suojelukuntajärjestön pesäpallomestaruuskilpailut 1922
 - sivu 18 Alkulohkojen ottelut 17-19.8.
 - sivu 21 Välierätottelut alkaen 27.8.
 - sivu 23 Lopputurnaus Viipurissa 9-10.9.

1920 - 1921

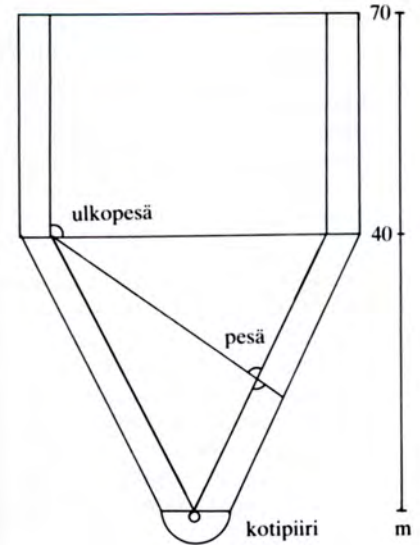
Pesäpallo-ottelut 1920-21.

Näinä vuosina pesäpalloa pelattiin kokeiluluonteisesti useassa yhteydessä. Näitä otteluita on alla yritetty jäljittää. Muutenhan pallonlyöntipelinä oli pitkäpallo, joka kuului mm. Suojeluskuntajärjestön ohjelmaan.

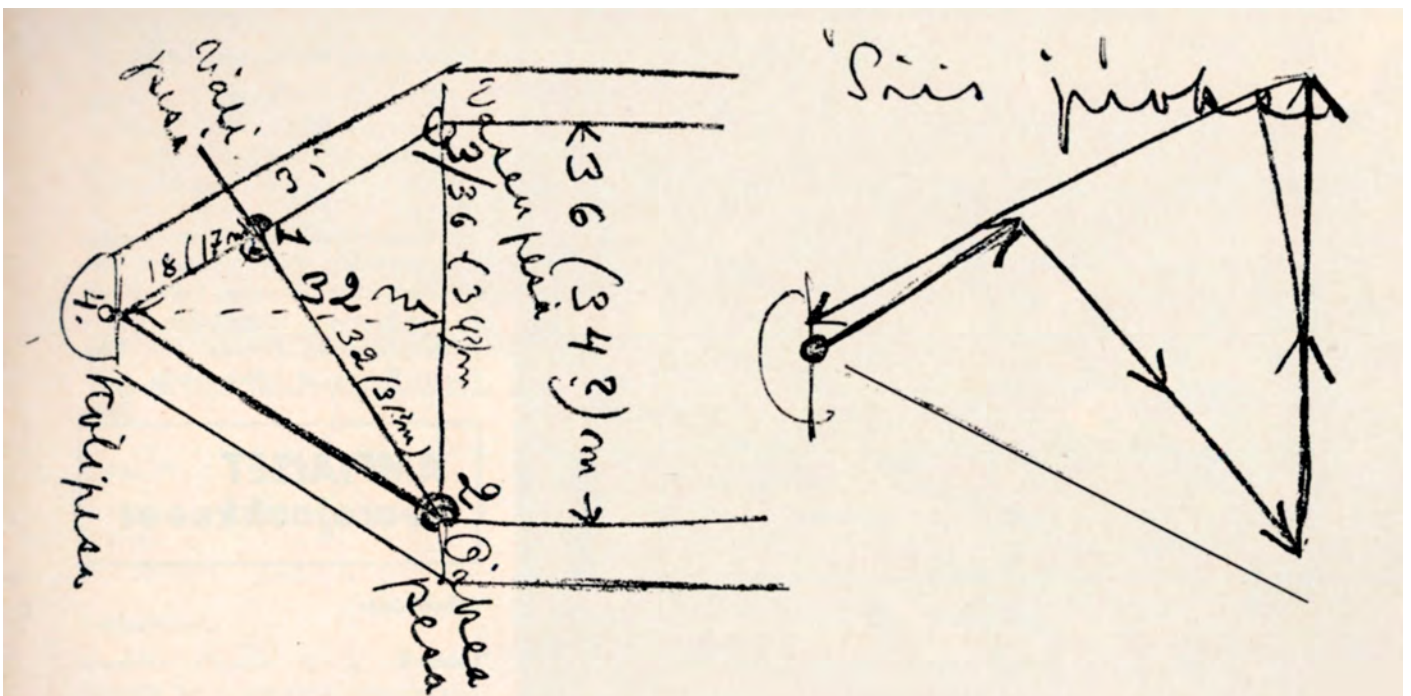
“Ensimmäiset pesäpalloon johtavat kokeilut tapahtuivat muistaakseni syyskuun puolivälissä 1920 Jyväskylän lyseolaisten, koko Koskialan (Koskelin, pitkäpallokauden maankuulu lukkari) porukan kanssa vanhan koulun pihalla.” Näin kertoo Tahko kirjasessaan “Kuningaspallosta pesäpalloon”. Tällöin pelattiin vielä kahden kenttäpesän peliä. Ykköspesä sijaitsi nykyisellä kakkosrajalla ja kakkospesä kentän toisella puolella (kuva oikealla). Kokeiluja jatkettiin pari viikkoa myöhemmin Korialla Pioneeripataljoonassa, jossa miehistöä johti silloinen luutnantti Rainer Kirjokallio. Kokeilut jatkuivat Hämeenlinnassa paikallisen suojeluskunnan avustuksella ja myöhemmin Helsingissä Helsingin Pallonlyöjien ja Helsingin suomalaisen normaalilyseon pelaajien kesken. Tahko mainitsee monta henkilöä, jotka olivat kokeiluissa mukana: Armas ja Gustaf Palmros (myöh. Palamaa), Vilho Osola, Hovila, Taiminen, Koskinen, Armas Saarinen, Urho Veneskoski, Hänninen, Hanni, Saarivuori, Paasikallio, Erkki Merinen ja vielä muita. Tahkolle mielipiteensä pelistä lausui jääkäriluutnantti Koura, joka piti kahden kenttäpesän peliä kovin kaavamaisena. *“Sitten eräänä aamuna leimattiin päässä risteily kentän poikki. Lienee alitajunnastani tiivistynyt esille Laherman ajatus polveilevasta juoksusta.”*

Ensimmäisen kerran kolmen kenttäpesän peliä kokeiltiin sunnuntaina 14.11.1920 klo 12 Helsingin Kaisaniemen pienellä kentällä. Vastakkain olivat Hämeenlinnan suojeluskunta ja Korian pioneeripataljoona. Puoli kahdeksalta lauantai-iltana Helsingin Pallonlyöjät järjesti Helsingin Yliopiston luentosalissa tilaisuuden, jossa selostettiin uuden pelin erikoispiirteitä ja eroavuuksia pitkäpallosta.

Ottelun selostusta, tulosta tai katsojamäärää ei seuraavien päivien leh-

Erkki Laitinen: Pesäpallo - kansallispelejä 60 vuotta

Tahkon kirjeestä 15.11.1920 Jyväskylään Ilmari Koskelinille. *“Ensi näkemältä te kauhistutte niinkuin minäkin kun keksin asetelman. Teoriassa hirveää! Käytännössä miltei ihanaa. Juoksut pienellä alalla näkyvissä. Yhteispeli eri pesillä olevien juoksijoitten välillä - kullakin vain yksi turvassa - sisäpielissä ratkaisevaa.”*

Urheilua

Näyteottelu pöytäpöytäpelissä.

Pöytäpöytäpeli, jota päättyneen kesä-
kauden aikana on pelattu ahkerasti — nii-
kin 200 kilpaottelua maan eri puolilla — ja
mittei vähemmän Helsingissä — ei tie-
tentään liene vielä kehityksensä päässä.
Päinvastoin on siihen suunniteltu jii-
nänjä ehti malitettavia, mutta lopulta
fin määttämättömiä muutoksia, tarloituf-
jena tehdä peli samalla kertaa yksinker-
taijemmaksi ja tehokkaammaksi. Nii-
mä muutokset kokeillessa tuntuvat osoit-
tautuneen ainakin „lojalaniinien“ mielestä
onnistuneiksi, uskalletaan peliä tässä
muodossa esittää helsingiläisten ar-
vosteltavaksi. Jos ilma on huomenna
siedettävä, pelaavat siis Pionieripatalj.
1:n Viipurista saapuva joukkue ja Hä-
meenlinnan S. I:n joukkue voimistelulai-
tojen kentällä tai, jos jää on märkä, pienellä
kentällä Liisankadun päässä. Pelin har-
rastajat tervetulleita.

Niitä warten, joita haluavat edeltä-
fin tutustua kokeilla olewiin muutoksiin,
järjestävät Helsingin Pallonhijät tä-
nään klo 7.30 hiiopiston voimistelulai-
tojen luentojalissa jeloistustilaisuuden,
jossa muutokset esitetään niin että peliä
on otelussa helppo seurata.

Uusi Suomi 14.11. su

Näyteottelu pitkäpöytä- pelissä.

Kuluneena kesäkautena on pitkäpöytä-
levinnyt hämmästyttävän laajalle maas-
samme. Esim. kilpaotteluita on pi-
detty tieltävästi yli 200, harjoituk-
sista puhumattakaan. Kuitenkaan ei
peli näytä vielä olevan valmiina.
Urheilulehdessä on viime viikkoina
keskusteltu siihen tehtävistä muutoksista.
Yleensä näkyy vallitsevana olevan pyr-
kimys suurempaan yksinkertaisuuteen
säännöissä, mutta tilannerikkauteen ja
tehokkuuteen pelissä. Esikuvana tässä on
ollut amerikkalainen baseball. Kokeiluis-
sa ovat muutokset osoittautuneet siksi
houkutteleviksi, että niitä tahdotaan nyt
esittää helsingiläisillekin pelin harrasta-
jille. Tänä iltana klo 7.30 on Yliopiston
voimistelulaitoksen luentojalissa Helsingin
Pallonhijöjen järjestämä tilaisuus,
jossa muutosehdotukset selostetaan. Huo-
menna saadaan ne nähdä käytännössä,
jos ilma pysyy vähänkin siedettävänä.
Klo 12 pelaavat Kaisaniemessä isolla
kentällä, tai, jos maa on märkä, pienellä
kentällä Liisankadun päässä Viipu-
rista saapuva Pionieripatalj. I:n jouk-
kue ja Hämeenlinnan S:n joukkue muu-
tosehdotuksien mukaista peliä. Pelin har-
rastajat ja suosijat tervetulleita katsoja-
ratojen taakse, ei pelin tielle.

distä löydy. Tahko kertoo: *“Mielestäni toiminta pelissä oli tyydyttävää, eh-
dottomasti parempaa kuin pitkäpölyssä.”* Ottelua olivat seuraamassa
Suojeluskuntain Yliesikunnan urheiluosaston päällikkö K.E. Levälähti,
osaston molemmat tarkastajat Roni sekä Väinö Teivaala ja piirien 22
urheiluohjaajaa. Kaisaniemestä siirryttiin kauppatorin laidalle Kleineh
hotelliin. Tahko: *“Tuomio oli melko musertava vain kaksi puolsi siirtymistä
tulokkaaseen, pitäen sitä selvästi parempana. Monista se ei näyttänyt olevan
niin paljoa parempi että muutos olisi kannattanut, ehkä useimmista selvä huon-
onnuus. Ratkaisevimman puheenvuoron käytti itse “Levä”. Lausonnossaan hän
hienovaraisesti ei niinkään arvostellut uuttuut-
ta, vaan rajoittui ylistämään vanhan pelin omi-
naisuuksia, joista erityisesti tähdensi “polttamis-
en” ja “takaisin-polttamisen” hauskoja tilanteita
“munauksineen”, kuten mieleeni painunut sanon-
tansa nimenomaan kuului. Äänestyksessä johon
sen paremmin kuin keskusteluunkaan, minä en
sivullisena tietenkään ottanut osaa, vanha peli
voitti kahta vaille kaikin äänin, “Levän” puheen-
johtajana pidättäytyessä äänestyksestä.”*

Tahko mietti kokouksen jälkeen, että *“enem-
mistö voitti, vähemmistö oli oikeassa”*. Varsin-
kin kun nuo kaksi pesäpallon kannalle aset-
tuneet olivat Tahkon arvostamia ja selvä-
järkisiä urheiluohjaajia. Kesäkuulla 1921
Savonlinnan Pääskylahdessa pelattiin koe-ottelutarja, jossa 3. kadetti-
kurssin korpraalikuntain joukkueet pelasivat keskenään. Nämä ottelut
vahvistivat Tahkon käsityksen uuden pelin paremmuudesta. Tahko: *“Peli
oli monesti suorastaan jännittävää ja juoksuluvut pysyivät varsin siedet-
tävässä rajoissa - yksinumeroisina.”*

Luvattu uusinta koeottelusta tapahtui Inkeröisissa Kymenlaakson kan-
sanopistolla suojeluskuntajärjestön urheiluohjaajien kesäkurssilla 29.6.
(ti) - 10.7. (su) . Luutnantti Pihkala oli myös kurssilla luennoitsemassa.
Heinäkuun toisessa viikonvaihteessa (ehkä 9.7. la) oli koeottelussa
mukana samat urheiluohjaajat kuin seitsemän kuukautta aikaisemmin.
Tällä kertaa pelaajina eivätkä katsojina niin kuin edellisellä kerralla. An-
netaan Tahkon kertoa: *“Nyt heistä pääosa kahtena yhdeksikkönä ehti pelata
viisi vuoroparia, kun kova ukkossade keskeytti ottelun. Tämä saattoi olla pelin
onneksi: ehtivät parhain pästä se makuun fyysisen väsymyksen ehtimättä
pilaamaan lyöntejä ja heittoja epätarkoiksi. Pelkäsin kuitenkin, että sade nyt
sotki koko asian. Sitä yllättävämmäksi muodostui lyhyt ja myönteinen keskus-
telu sekä sitä seurannut äänestys tulos: täsmälleen päinvastainen kuin edel-
lisellä kertaa, hylkävään vähemmistön jäädessä kahteen ääneen.”*

Tämä ottelu oli ratkaiseva pesäpölylle. Seuraavana vuonna se syrjäyt-
ti kokonaan pitkäpölyllön. Tähän oli syynä Suo-
jeluskuntajärjestön urheiluohjaajien kokouk-
sessa 6.11.1921 tehty päätös ottaa pesäpöly
pitkäpölyllön sijaan järjestön urheilutoimintaan.
Anni Collanin jo edellisellä vuosikymmenellä
keksimä nimi “pesäpöly”, alunperin baseballin
suomennoksena, oli tullut jo koeotteluiden
aikaan uuden pelin nimeksi. Anni Collan oli
suomalaisen naisurheilun uranuurtaja. Hän
kuului aikanaan 7-henkiseen pitkäpölyllön sääntö-
jen kehittäjäryhmään 1916-17. Hän toimi sii-
hen aikaan voimistelulaitoksen opettajana.

Kustaa Emil Levälähti
(1882-1963)

Anni Sofia Collan
(1876-1962)

Varsin arvokkaita luentoja saatiin kuulla opettajilta. Kurssin johtaja Luutnantti *Levälahti* piti 6 luentoja voimisteluliikkeiden vaikeusasteista ja ohjelman kokoonpanosta. Luutnantti *Rimala* 3 luento ampumaopista ja vänr. *Teivaala* 3 luento urheilun teoriasta ja tekniikasta. Parina loppupäivänä luennoi Luutnantti *Pihkala* pesä- ja pitkäpalloilusta. Pesäpalloa kokeiltiin käytännössä ja saavuttikin se miltei yksimielisen kannatuksen.

Aivan huomaamatta liukuivat kurssipäivät niin että lyhkäisiltä ne tuntuivat kun heinäkuun toisena sunnuntaina täytyi jättää rakkaaksi käynyt Inkeröisten kansanopisto, ja liian pitkän katseen naulasi moni poikamies asemalle jääviin — —

Pesäpallöväen Joulu 1968

◆◆ Inkeröisten urheilukentällä pelattiin heinäkuussa v. 1921 kokeiluottelu "Tahko" Pihkalan suunnittelemassa pesäpalloilussa ja sen ottelun jälkeen suoritettussa äänestyksessä ottelun pelaajat — urheiluohjaajat — päättivät äänin 22—2 ottaa pesäpalloilun ohjelmaansa. Tämä ottelu ratkaisi pesäpalloilun kohtalon, mutta silloin tuskin itse "Tahkokaan" aavisti, millaisen kansanliikkeen hän tuli saattaneeksi alkuun. Syyskuun 28. päivänä Suomen Pesäpallosäätiö paljasti Inkeröisten urheilukentällä taiteilija Tuomas Mäntysen suunnitteleman muistolaatan, jossa tekstinä oli: "Tällä kentällä pelattiin heinäkuussa 1921 pesäpallon ratkaiseva kokeiluottelu."

◆◆ Säätiön puolesta puhui vuorineuvos Lauri Hietanen ja tilaisuudessa kertoili myös professori Pihkala muistojaan tapahtumista, jotka edelsivät pesäpalloilun syntyä. Inkeröisissä pelasivat Inkeröisten Purhan pelaajat pitkäpallottelun sekä KPL ja HP pesäpallottelun.

Niilo Kauppila

Muistolaatta Inkeröisten vanhan urheilukentän itäreunalla (Hallasentie 36). Teksti: "Tällä kentällä pelattiin heinäkuussa 1921 pesäpallom ratkaiseva kokeiluottelu." Se on paljastettu vuonna 1968 ja on myllykoskelaisen taiteilija Tuomas Mäntysen suunnittelema. Mainittakoon, että hän oli vuoden lukkari vuonna 1958, silloin etunimellä Rauno.

Pesäpallotutuissa 12.10.2017 Raimo Rajala kirjoitti, että elokuussa 1996 pelattiin Inkeröisten kentällä juhlaottelu, kun 75 vuotta (ja kuukauden verran yli) oli kulunut vuoden 1921 ratkaisevasta koeottelusta. Osapuolina olivat Kymenlaakson Dream Teamin ja Muun Suomen POPS-joukkueet.

Pekka Jyrkiäinen on kaivanut esille 6.11.1921 pidetyn Suojelukuntajärjestön urheiluohjaajien kokouksen pöytäkirjan, jossa päätettiin, että pesäpallo korvaa pitkäpallon suojelukunnan urheilutoiminnassa. Kuva oli esillä 10.7.2021 Pesäpallajutuissa.

Pöytäkirja Suojeluskunta-
piirien urheiluohjaajain kokouksesta
Helsingissä 6-8.11.21. - Kokouksessa
olivat saapuvilla ltn. Levälahti, ltn.
Pihkala ja vnr. Teivaala Yliesikun-
ta sekä piirien urheiluohjaajista
muut paitsi Kivimäki (Etelä-Pohjan-
maan piiri) ja Räcköläinen (Uudenmaan
pohj. piiri), joista edellinen oli sai-
raustapauksen vuoksi poissa ja jälki-
mäinen senvuoksi, että luopuu toimes-
taan 15.11.21.

14 §.

Ltn. Pihkala alusti kysymyksen: " pitkäpai-
lo - pesäpallo ? " Alustajan mielestä on pesäpallopeli sekä
helpompaa että vaihtelevampaa kuin pitkäpallopeli, mutta en-
nenkuin pesäpallopelin ottaminen suojelukuntajärjestön oh-
jelmaan kävisi laatuun, olisi tiätysti urheiluohjaajien ko-
kemukset saatava selville. Senvuoksi asetti alustaja urhei-
luohjaajien vastattavaksi kysymykset: 1) pysytäänkö yksin-
omaan pitkäpallopelin kannalla edelleen, 2) otetaanki oh-
jelmaan pitkäpallopelin lisäksi pesäpallopeli, vai 3) pesä-
pallopeli yksinomaan ?

Kun mielipiteet olivat lausutut ja edelläole-
vien kysymysten perusteella toimitettu äänestys huomattiin
14 äänestäjää olevan sillä kannalla, että pesäpallopeli o-
lisi otettava ohjelmaan pitkäpallopelin asemesta. 4 ääntä
annettiin sen mielipiteen puolesta, että molempia pelejä
on rinnakkain pelattava suojeluskunnissa.

Koska näin suuri enemmistö oli jyrkimän uudis-
tuksen kannalla, asetettiin 3-miehinen komitea, joka yhteis-
työssä armeijan ja vapaiden seurojen edustajien kanssa laati
sääntöehdotuksen ensi kesän pesäpallopeliä varten. Komiteaan
valittiin urheiluohjaajat Koskinen ja Roni; Kolmannen jäsenen
määrää Yliesikunta. Komitean työt lähetetään korehtuurivedok-
sina kaikille urheiluohjaajille lausunnon antamista varten.

Lähteet:

Lauri Pihkala: Kuningaspallosta pesäpalloon, 1966

Erkki Laitinen: Pesäpallo - Kansallispeli 60 vuotta, 1983

Erkki Merinen: "Myytti joka jäytää pesäpalloa", Pesäpallövän Joulu 1971

Facebookin Pesäpallajuttuja-palstan artikkelit.

Palloliiton pesäpalloa koskeva aineisto

sivu 6

1922

Suomen Pesäpallomestaruuskilpailut

Suomen Urheilulehti 4.7.

Suomen Pesäpallomestaruuskilpailuihin

kutsutaan täten osaaottamaan Suomessa toimivia yhdistyksiä, paikalliset suojeluskunnat niihin luettuina. Ilmoittautumiset on lähetettävä t. k. 20 p:ään mennessä allekirjoittaneelle sihteerille. Ilmoittautumismaksuna on mukaan liitettävä 40:— mk. joukkuetta kohti.

Ottelut aloitetaan elok. 1 p:n jälkeen. Ainoastaan pelaaja, joka vähintään 10 päivää ennen ottelua on rekisteröity jaoston pelaajaluetteloihin seuransa nimiin, saa edustaa tätä ottelussa, eikä missään tapauksessa useampaa kuin yhtä seuraa. Mitään rekisteröimismaksua ei kanneta.

Pelattavat ottelut järjestetään jaoston laskuun siten, että järjestävä seura saa 20 % nettotulosta. Kukin osaaottava seura kustantaa matkansa kilpailupaikkakunnalle sekä ottelun järjestäjä tälle asunnot, jos tarpeellista. Kaikista otteluista saatava puhdas tulo käytetään pelikauden lopussa kaikkien osanottajien kilpailumatkojen korvaamiseen suhteellisesti rautatie- tai laivapilettien lunastuksesta aiheutuneiden menojen mukaan.

Helsingissä 1. 7. 22.

SUOMEN PALLOLIITON PESÄPALLOJAOSTO.

L. Pihkala,
Puheenjohtaja.

V. Osola,
Sihteer.

Suomen Pesäpallomestaruuskilpailut

Ylläolevan ilmoituksen perusteella seitsemän joukkuetta ilmoittautui kilpailemaan Suomen mestaruudesta.

HPL	Helsingin Pallonlyöjät	KaKa	Kauhajoen Karhu
HelsRU	Helsingin Radiourheilijat*)	Toij sk	Toijalan Suojeluskunta
Ilves	Hämeenlinnan Ilves	VaVa	Vaasan Vasama
Ikaal sk	Ikaalisten Suojeluskunta		

*) Helsingin Radiojoukkojen Kenttäradiokompanian Urheiluseura

Suomen Urheilulehti 1.8. ti

SUOMEN PESÄPALLOMESTARUUSKILPAILUIHIN ovat tähän mennessä ilmoittautuneet seuraavat seurat: Hämeenlinnan Ilves, Vaasan Vasama, Kauhajoen Karhu, Toijalan Sk, Ikaalisten Sk sekä Helsingin Radiourheilijat ja Pallonlyöjät. — Pesäpallojaosto kuuluttaa tässä numerossa otteluiden ajan ja paikan.

PESÄPALLOMEST.KILPAILUT.

Ilman alkukilpailua pääsee välierään Ikaalisten Suojeluskunta. Alkuerän ottelevat: Vaasan Vasama ja Toijalan Suojeluskunta Vaasassa $\frac{6}{8}$, Kauhajoen Karhu ja Radio Kauhajoella $\frac{6}{8}$ tai $\frac{13}{8}$ ja H. P. L. ja Hämeenlinnan Ilves Parolassa $\frac{6}{8}$ tai $\frac{13}{8}$.

6.8. su Vaasa klo 16 (pelituomari N. Tammisalo)

VaVa - Toij sk 3 - 10

VaVa: 001 200 0 Toij sk: 002 332 0

VaVa

1. Armas Frisk
2. Lauri Kero
3. Paavo Pihlström
4. Vilho Tuominen
5. Vilho Haavisto
6. Viljo Aro
7. Arvo Haavisto
8. Eino Söder
9. Viljo Peltola

Toij sk

1. Jussi Väliniemi
2. Uuno Järvinen
3. Yrjö Heikkinen
4. Severi Tuominen
5. Hannes Alha
6. Martti Lehtosalo
7. Toivo Seppälä
8. Väinö Sipilä
9. Yrjö Lahtinen

Vaasa 5.8. la

Vaasa 7.8. ma

— **Pesäpallo-ottelu.** Huomenna kello 4 i.p. tapahtuu täällä siinä jännittävä pesäpallon alkuottelu Suomen mestaruudesta.

Vasabladet 6.8. su

MINNESLISTA.

Söndag 6 augusti.

Mästerskapstävlan i finländsk boll Toijala S. K.—Vasama kl. 4 e. m. å Sandvikens sportplan.

Pesäpallo-ottelu Toijala—Vaasa.

Toijalan sk:n joukkue voitti Wasaman joukkueen 10—3.

Eilen kello 4 ip. suoritettiin täällä alkuottelu Suomen pesäpallomestaruudesta, ollen vastakkain Toijalan sk:n ja Vaasan Wasaman joukkueet. Kilpailu muodostui, kuten etukäteen aavistettiin verrattain jännittäväksi.

Toijalan pojat olivat sisukkaita pelaajia ja ovat he ottaneet asian toden kannalta. Heidän pelinsä oli kerrassaan hienoa. Varsinkin ulkopelistä on kiitoksella mainittava heidän taktillinen yhteispelinsä. Kukin oli varmasti tietoinen tehtävästään.

Wasaman joukkue pelasi myöskin hyvin. Mutta harjoituksen puutetta oli huomattavissa. Pojat eivät saaneet aikaan mitään yhteisymmärrystä ja peli muodostui sen mukaiseksi. Tämän kaiken ymmärtääkin, kun ottaa huomioon, että joukkue oli nyt ensikerran kokonaisuudessaan koossa.

Ottelu oli alussa verrattain tasaväkistä, mutta 4:nellä ulkovuorollaan tekivät vaasalaiset ”kenraalimunauksen”, joka johti pelin toijalalaisten hyväksi. Lopputulos oli Toijalan sk:n voitto 10—3. — Pelituomarina toimi hra N. Tammisalo harkitsevasti.

Toijalan suojeluskunta vieraili Vaasassa 6.8. Vasama kärsi tappion 3-10. Vasemmalta: Jussi Väliniemi, Uuno Järvinen, Yrjö Heikkinen, Severi Tuominen, Hannes Alha, Martti Lehtosalo, Toivo Seppälä, Väinö Sipilä, Yrjö Lahtinen, Armas Korkeamäki. (Kuva Suomen Urheiluarkisto)

men mestaruudesta. Musja peli meni jofseenkin tasawäkijesti, kummanin joukkueen saadesja 3 juoksua, mutta fitten Toijalan pojat lisäfiwät wauhtiaan, saaden sijäfi wielä 7 juoksua, joten peli päättni 10—3 toijalalaisten hywäfi.

Pesäpalle-ottelut.

Vaajasja

pelaajwat eilen klo 4 Toijalan suojeluskunnan ja Wajasman joukkue, jossa oli mukana muutamia ilmajo- kelaijiafin pelaajia, alkuerän Suo-

Pesäpalle.

Toijalan pesäpallejoukkue pelasi Vaasassa t.k. 6 p:nä yhdistettyä pohjalaisten joukkuetta vastaan, voittaan 10 juoksulla 3 vastaan. Seuraawan välrierän pelaawat toijalaiset Suomen pesäpallomestaruuskilpailuja varten t.k. 27 p:nä Toijalassa vastape- laajanaan Kauhajoen »Karhu».

Pöytäkirja pesäpalle-otteluista,
joka pelattiin Vaasassa 18-22. (Klo. 4,13 - noin 5,25 i.p.)
Pöytäkirjantekijä: Luuvinen. Muokkaukset: S. J. Lahti.
Joukkue: Toijalan suojeluskunta, miehiä

	1	2	3	4	5	6	7	
1 Walmiemi	e	e	+	e	+	e	2	2
2 Järvinen	e	e	2	2	e	2	2	0
3 Heikkinen	e	2	2	2	2	2	2	0
4 Tuominen	e	e	2	+	e			1
5 Mha	e	+	e	e	2	2		1
6 Lehtosalo	e	2	e	-	e	2		0
7 Leppälä	.	+	2	+	2	2		2
8 Sipilä	e	2	+	-	2	e		1
9 Lahtinen	+	+	+	e	-	2		3
Juoksujärjestys	0	0	2	3	3	2	0	
Juoksujärjestys kaikkiaan	0	0	2	5	8	10	10	60

Joukkue: Wasama. 1. si. alkona

	1	2	3	4	5	6	7	
1 Frisk	e	2	+	e	e			1
2 Kero	e	2	e	e	e	2		0
3 Pihlström	e	e	2	2		e		0
4 Tuominen	e	2	+	2		2		1
5 Saari W	e	+	2	e		2		1
6 Kro W	-	e	e	e	e	e		0
7 Saari H	e	e	2	2	e			0
8 Töbe	2	-	-	e	-			0
9 Pettilä	2	e	-	-	-			0
Juoksujärjestys	0	0	1	2	0	0	0	
Juoksujärjestys kaikkiaan	0	0	1	3	3	3	3	3

agjojoissa I.
J. P. P. II.
Pelitarjunt.

N. J. J. Lahti
Tuomi.

6.8. su Kauhajoki klo 13:45-15:02

KaKa - Hels RU 9 - 7

KaKa: 161 000 1 Hels RU: 200 110 1

KaKa	Hels RU
1. Tauno Aro (L)	1. Erkki Santanen
2. Urho Mattila	2. Yrjö Pitkänen
3. V.J. Marttila	3. Aarne Vinqvist
4. Vihtori Kuutti	4. Paul Lagus
5. Jussi Rinne	5. Winter
6. Arvo Ketola	6. Jussi Nyrhilä
7. Jaakko Harja	7. Jaakko Muilu
8. Armas Havunen	8. Axel Jacobson
9. Leuto Ketomäki	9. Alexander Basow

Ilkka 7.8. ma

Kauhajoella

suoritettiin eilen alkuerä Suomen mestaruudesta Radiojoukkojen ja Kauhajoen W.- ja U.-seura Karhun välillä. Kiivaan ottelun tulos oli 9—7 Karhun hyväksi. Karhu pääsi niinollen välierään ottelemaan Suomen mestaruudesta.

Kauhajoella pelatussa ottelussa voitti Kauhajoen Karhu Radion Helsingistä 9—7, mutta Radio on vedonnut vääristä tuomioista.

Koppari.

*

Radion pelaajat ovat edellämämainitun ottelun johdosta pyytäneet saada julkaista seuraavan selityksen:

Mielestämme Kauhajoella pelattu alkuerän ottelu pesäpallomestaruuskilpailuissa ei valvonnan epäonnistumisen vuoksi muodostunut sellaiseksi rehelliseksi ja avoimeksi otteluksi, miksi Suomen mestaruuskilpailujen nimellä kulkevan ottelun saa vaatia muodostuvaksi. „Pelituomarit turvaan” on kyllä tinkimätön vaatimus, mutta sittenkin eredyksiä sellaisia kuin suoritukseltaan väärän ja muutoin laitoman lyönnin rinnastaminen ratkaisevassa pelin vaiheessa, pelitapahtumien kuten kopin, kuoleminen j.n.e. viheltämättä jättäminen, pesävalvojen päätöstensä peruuttelemineen, ei saisi sattua kilpailuissa, semminkin yllämainitulla nimellä kulkevilla kilpailuissa.

Muistettuamme sitä porua, mitä viime syksynä pidettiin vastaavanlaisten kilpailujen ohessa, katsoo allamainittu seura viisaimmaksi luopua vastalauseesta ja lopettaa suupelin, sekä kehoittaa Kauhajoen Karhua tilaisuuden sattuessa käymään uuteen pesäpallopeliin, josta jäisi hausempi muisto, pätevä valvonnan alla, esim. tännepäin välierän tai loppuerän otteluun saapuessaan.

Kauhajoen Karhu selvisi välieriin vuoden 1922 mestaruusotteluissa. Pelaajat vasemmalta Tauno Aro, Urho Mattila, V.J. Marttila, Vihtori Kuutti, Jussi Rinne, Arvo Ketola, Jaakko Yli-Harja, Armas Havunen, Leuto Ketomäki (kuva kirjasta Kimmo Levä: Kauhajoen Karhu 1910-1990)

Pöytäkirja peräpallo-ottelusta, joka pelattiin
Kauhajoen Urheilukentällä 6/8-22 klo 14.5 - klo 3.02
alkuotteluna Suomen mestaruudesta.

Piikkikengät luovalliset. Vuorovaihto pelaajan kuuttia
joukkue: Kurku, Kauhajoki.

Pelaajan nimi ja k	1 vuoro	2 vuoro	3 vuoro	4 vuoro	5 vuoro	6 vuoro	7 vuoro	
Orvo T.	1	0	+0	-	0	0	-	1
Matthila W.	2	-	+0	0	-	0	-	1
Marthila W.	3	-	+0	-	0	-	0	1
Tuntti W.	4	+	0	-	0	-	0	1
Finne J.	5	-	+0	0	-	0	0	1
Kotala A.	6	0	+0	+0	0	0	+	3
Harja J.	7	0	0	0	-	0	0	0
Hanninen H.	8	-	-	0	-	-	-	0
Kotomäki L.	9		+0	-	-	0	-	1
	1		1				1	9
		7	8				9	

Kauhajoen, lokakuun 6 p:nä 1922.

Walter Ranta-Kimuntala
Pelitusmies Kirjuri

Pöytäkirja peräpallo-ottelusta, joka pelattiin
Kauhajoen Urheilukentällä 6/8-22 klo 14.5 - klo 3.02
alkuotteluna Suomen mestaruudesta.

Piikkikengät luovalliset. Vuorovaihto pelaajan kuuttia
joukkue: "Rachis" Helsinki

Pelaajan nimi ja k	1 vuoro	2 vuoro	3 vuoro	4 vuoro	5 vuoro	6 vuoro	7 vuoro	
Santonen	1	+	0		+	0	0	2
Pitkämäki	2	+	0		0	0	0	1
Wingqvist	3	0	0		0	+	-	1
Lagus	4	0	-		-	0	0	0
Wirta	5	0	-		+	0	0	1
Kyösti	6	0	0		0	+	0	1
Muikku	7	-	0		0	0	+	1
Jacobson	8		0		0	0	0	0
Bazan	9		-		-	0	-	0
	2				1	1	2	1
				3	4	6	7	

Kauhajoen, lokakuun 6 p:nä 1922

Walter Ranta-Kimuntala
Pelitusmies Kirjuri

6.8. su Lahti klo 12 (tuomari Lauri Pihkala)

Ilves - HPL 4 - 9

Ilves: 001 001 2 HPL: 121 004 1

Ilves

1. E. Tyrylä
2. V. Borgenström
3. N. Nyman
4. H. Toivonen
5. M. Vihervuori
6. E. Teiler
7. E. Kyläkallio
8. A. Viberg
9. V. Manner

HPL

1. Vilho Osola
2. Urho Veneskoski (L)
3. Gustaf Palmros
4. Armas Palmros
5. Väinö Kinnunen
6. Ilmari Jokinen
7. Armas Saarinen
8. Arne Taiminen
9. Yrjö Koskinen

Hämeen Sanomat 8.8. ti

**Suomen pesäpallo-
mestaruuskilpailut.**

Helsingin Pallonlyöjät, Toijalan ft. ja Kauhajoen Karhu suorittaneet voittajina alkukilpailussa.

Pallonlyöjät voittaneet Ilveksen 9—4.

Sunnuntaina pelattiin alkuerät Suomen pesäpallomestaruudesta. Arvonnassa olivat joutuneet vastakkain Hämeenlinnan Ilves ja Helsingin Pallonlyöjät, Waajan Wajama ja Toijalan juojeluskunta sekä Kauhajoen Karhu ja Radio. Kaalisten juojeluskunta pääsi ilman ottelua välierään.

Ilveksen ja Pallonlyöjien välinen ottelu pelattiin sunnuntaina Lahdessa, jonka tori on jangen erinomaisen pesäpallokenttä. Kuningas pleijä seurasi innostuneena pelin kulkua. Ilves voitti arvonnavedossa ja valitji ulkopelin. Peli oli kova ja tasaväkistä. Lopputulokset oli 9—4 Pallonlyöjien hyväksi.

Helsingiläisten vahvimpana puolena oli ulkopeli, ja juuri ulkopelinä nojalla voittivat he vastustajansa.

Waajasja pelattu ottelu Waajan Wajaman ja Toijalan juojeluskunnan joukkueen välillä päättyi jälkimmäisen voittoon tuloksella 10—3.

Kolmas alkuerä Kauhajoen Karhun ja Radion välillä päättyi Karhun voittoon 9—7, mutta jälkimmäiset ovat jättäneet vastalauseen tuomarin päätelmästä.

SUOMEN MESTARUUS PESÄPALLOILUSSA.

Alkuerä 6. 8. 22 Lahdessa HPL:n ja Ilveksen välillä muodostui kireäksi otteluksi näiden kahden vanhan kilpailijan kesken. Alkupelissä huomasi lievää hermostumista kummassakin joukkueessa. Pian HPL:n peli varmistui kuitenkin, mutta juoksut olivat yhä kireässä. Kummankin joukkueen ulkopeli oli hyvää — tietääkseni parasta mitä nämä joukkueet ovat esittäneet — varsinkin lukkarit ja pesämiehet kunnostautuivat. Ilveksen joukkueen kokoonpano oli paras mitä heillä on ollut. Juoksut jakautuivat eri pelivuoroille seuraavasti:

HPL: 1 — 2 — 1 — 0 — 0 — 4 — 1 = 9.

Ilves: 0 — 0 — 1 — 0 — 0 — 1 — 2 = 4.

Helsingin Pallonlyöjät selviytyivät siis välierään, joka pelataan todennäköisesti 27. 8.

Pöytäkirja pitkäpallo-ottelusta,
joka pelattiin Lahdella illalla 6/8 1922, k:lo 12, — k:lo 103.
Piikkikengät: luvalliset, hirtottomat.
Vuorovaihto: 3 pelaajan kuoltua.
Joukkue: Helsingin Pallonlyöjät

1	<u>Osola</u>	-	+	0	0	0	-	1
2	<u>Veneskoski</u>	0	+	-	-	+	-	3
3	<u>Gustaf Palmros</u>	0	0	0	+	-	0	1
4	<u>Armas Palmros</u>	+	-	0	+	0	0	1
5	<u>Kinnunen</u>	+	+	-	-	-	-	2
6	<u>Jokinen</u>	-	0	0	-	-	-	-
7	<u>Saarinen</u>	0	0	0	+	0	0	1
8	<u>Taiminen</u>	0	-	-	-	0	0	-
9	<u>Koskinen</u>	0	-	0	-	1	0	-
Juoksua vuorolla		1	2	1	0	0	4	1
Kaikkiaan		3	4	4	4	2	9	9

Joukkue: Ilves Hämeenlinna

1	<u>Tyrylä</u>	0	0	0	0	-	-	-
2	<u>Borgenström</u>	0	0	-	0	-	-	-
3	<u>Nyman</u>	-	+	0	0	-	-	1
4	<u>Toivonen</u>	0	0	0	0	0	-	-
5	<u>Vihervuori</u>	0	0	0	0	0	-	-
6	<u>Teiler</u>	-	-	0	+	-	-	1
7	<u>Kyläkallio</u>	-	0	-	-	-	-	-
8	<u>Viberg</u>	0	-	-	-	+	-	1
9	<u>Manner</u>	-	-	+	-	-	-	1
Juoksua vuorolla		0	0	1	0	0	1	2
Kaikkiaan		0	0	1	1	4	4	4

Tuomari L. Pihkala Pelikirjuri S. Oksanen
Apulaiset 1 _____ 2 _____
Nasolan runit: 263 10-1

1. kierros

6.8. VaVa - Toij sk 3 - 10

KaKa - Hels RU 9 - 7

Ilves - HPL 4 - 9

Ikaal sk lepovuorossa

27.8. su Helsinki, Töölön Pallokenttä klo 13

HPL - Ikaal sk 9 - 5

HPL: 024 001 2 Ikaal: 000 050 0

HPL	Ikaalisten sk
1. Vilho Osola	1. Mika Nordenswan
2. Urho Veneskoski L	2. J. Tamminen
3. Gustaf Palmros	3. Gunnar Strömmer
4. Armas Palmros	4. Niilo Ahonen
5. Väinö Kinnunen	5. Olli Eränen L
6. Ilmari Jokinen	6. Takkiniemi (Pättiniemi?)
7. Armas Saarinen	7. K. Pentti
8. Arne Taiminen	8. Kauppila (Arne tai Vihtori)
9. L. Ruohola	9. Ville Hiekka

Uusi Suomi 26.8. la

Huominen pesäpallottelu.

Välierä Suomen mestaruudesta.

Mielenkiinnolla odotettu ottelu siitä kumpi, H.P.L. vai Ikaalisten s.k., pääsee loppukilpailuun Suomen pesäpallomestaruudesta, tapahtuu huomenna Töölön Pallokentällä klo 1 päivällä. Joukkueiden kokoonpano on seuraava: H.P.L.: V. Osola, U. Veneskoski, A. ja G. Palmros, V. Kinnunen, L. Ruohola, A. Taiminen, A. Saarinen, Vuorenkoski, ja Ikaalisten sk.: Strömmer, Eränen, Pentti, Ahonen, Tamminen, Juhola, Nordenswan, Hiekka, Kauppila. Kuten huomaa on kummassakin joukkueessa joukko tunnettuja urheilijanimiä ja kun kumpikin kilpailija on huolella valmistautunut tälle ottelua varten, niin on selvää, että ottelusta tulee näkemisen arvoinen. Ikaalisten joukkue saapuu tänään päivällä kaupunkiin seuratakseen ensin jalkapalloliitto-ottelua ja ollakseen huomenna virkeässä kunnossa. Ottelun aikana saadaan toivottavasti Tampereelta tieto sikäläisen välierän tuloksesta, joten heti nähdään kuinka ovat selviytyneet loppukilpailuun. Jokaisen on syytä pitää tämä ottelu mielessään ja myös saapua sitä seuraamaan.

Uusi Suomi 29.8. ti

Pesäpallomestaruuskilpailut.

Välierä Helsingissä päättyy HPL:n voittoon 9-5.

Vaikea ottelu oli mestaruusottelu ei helsinkiläinen yleisö ollut suvainnut saapua kovin runsaslukuisena sitä seuraamaan. Itse peli oli niin kireätä kuin Pallokentällä, sen ollessa sellaisessa kunnossa kuin se oli, saattoi. Hutunkeiton voitti helsinkiläisten pelipäällikkö ja valitsi ulkopelin. Ikaalislaiset alottivat koppilyönneillä ja haavoittuivat ja milloin he yrittivät maalyöntejä paloivat he.

Sama juttu helsinkiläisistä. Ensi vuoro 0-0. Toisella vuorolla onnistui helsinkiläisten rynnistys paremmin ja saivat he Palmrosin ja Jokisen hyvien lyöntien avulla 2 juoksua Ikaalisten 0 vastaan. Kolmannella vuorolla jäi vieraitten peli yhä nolnaan kun sitävastoin kolikyläläiset tekivät kokonaista 4 juoksua, mutta oli tähän suurimpana syynä se, että ikaalislaiset jäivät erään laittomaksi luulemansa lyönnin jälkeen toimettomina odottamaan tuomarin vihellystä, jota sitten ei tullutkaan. Viidennellä vuorolla oli sitten tulla katastroofi. Helsinkiläiset liian varmoina voitostaan — olihan heillä jo 6-0 vastaan — alkoivat politikoida pelitaktikasta siinä määrin, että vastustajat saivat juosta mielin määrin. Niin vanhojen pelaajien kuin HPL:n pojat ovat, tällainen yhtäkkinen hermostuminen on ihan käsittämätöntä. Palo lenteli yli ja ohi pesien niin että vihelsi ja kaikki heitoista. Kun jälkepäin ajattelee tätä pelivuoroa, niin toteaa, että ikaalislaiset olivat saaneet vain 1 juoksun lyönnin avulla, muut 4 harhaheitoista. No niin, vuoro päättyi siis Ikaalisten 5 juoksuun helsinkiläisten 0 vastaan. Seuraavalla pelivuorolla pääsivät helsinkiläiset taas vähitellen kiihtyneitten hermojensa herroiksi ja korjasivat asemaansa 1-0 vastaan. Viimeisellä pelivuorolla saivat he sitten vielä 2 juoksua 0 vastaan. Juoksut jakaantuvat siis seuraavasti:

HPL 0-2-4-0-0-1-2 = 9

Ikaalinen 0-0-0-0-5-0-0 = 5

Yleensä olivat ikaalislaiset varmoja lyönneissään, mutta helsinkiläisten ulkopeli oli paljon lujempi tuota mainittua »röpätöfkää» lukuunottamatta.

Tampereella pelattu välierä-ottelu Toijalan sk. ja Kauhajoen »Kahun» välillä päättyi edellisten ylivoimaiseen voittoon 30-7. Viimeisellä pelivuorolla sai Toijala 15 juoksua.

Loppukilpailuun Suomen mestaruudesta pääsevät siis HPL ja Toijalan sk. Ottelu pelataan todennäköisesti Helsingissä 17. 9. 22.

Palloilupakinoita.

Viime sunnuntaina suoritettiin Suomen pesäpallomestaruuskilpailujen välierät siten, että Helsingin palloilijat ja Ikaalisten juojeluskunta pelasivat Helsingissä sekä Toijalan seujeluskunta ja W: & U-seura, Kauhajoen »Kahun» pelasivat Tampereella. — Ensimmäistä kertaa suurkilpailussa esiintyvä Ikaalisten pallojoukkue lähti matkaan verrattain pienillä toiveilla. — Arpa oli nimittäin määrännyt meidät pelaamaan pääkaupunkilaista joukkueita vastaan ja jo etukäteen tiedettiin, että Helsingin Palloilijain joukkue ennakkolasujen mukaan pitäisi olla ylivoimainen voittaja, joten matkamme tarkoituksena oli vain saada lähtönsä pääkaupungin oloista ja palloiluesämystä. — Valitavasti päätimme kuitenkin näyttää mihin waatimattomissa oloissa eiävä maaseutu-joukkuekin pystyy. — Matkustimme i. se käisti pyyteettä vapaana Helsinkiin ja tapasimme jikkäläisten wallojoukkueen Töölön pallokentällä 27/8 kello 1 ip. — Peli alettiin — helsinkiläisillä oli ainainen hyvä onni puolellaan — arvan wedossa he voittivat ja luonnollisesti waltivat ulkopelin. — Alkoi kireä kamppailu — meikäläiset tekivät thötä rauhallisesti. sillä emme pystyneet muuta kuin näyttää pääkaupunkilaisille katsojien arvoista peliä. — Käikien ällisthlysoji päättyi ensimmäinen pelivuoro tulokseen 0-0. — meikäläisissä kasvoi jossain määrin itjeluottamus — helsinkiläisissä näthi lievästi hermostumisen oireita. — Toisella vuorolla yrittivät helsinkiläiset jo oiteen toisfaan ja saivatkin valmistiksi 2 juoksuja, joten toinen vuoro päätthi 2-0 helsinkiläisten edulki. 3:s vuoro alkoi — meikäläiset päättivät tappotaa pelin kuitenkin situa onnistumatta — helsinkiläisten ulkopeli oli enjtuokkaiista. Ei näyttännyt onnistuvan sentään heidänlään hyökkäyksejä jikkäläisissä, mutta aivan viime tingasja jattui eräs helsinkiläisille juotuisa pelitapahuma — jikkäläinen ammattihyjä Palmros weti pal-

loa oikein molemmin osainja ta-
 laa ja sai pallon lentämään hi-
 kentäaitauksen (se oli kauhea
 lyönti) ästä lyönnistä oli seu-
 rautena kokonaista 4 juoksuja, jo-
 ten kolmas vuoro päättyi 4—0
 helsinkiläisten eduksi. 4:nellän vuo-
 rolla yritettiin meikäläisten ta-
 holta edes yhtä juoksuja mutta
 tulos oli 0, helsinkiläiset yrit-
 tivät väkivaltaisesti rikkaitsevaa
 yllötettä saaden kuitenkin tulok-
 sesti 0. 5:s pelivuoro alkoi —
 meikäläiset ottivat ajoista oikein
 vakavasti kiinni, sillä tulos näyt-
 ti jo meikäläisille epämutkavasta.
 Oministuinme tällä pelivuorolla
 tekemään kokonaista 5 juoksuja
 (nyt meitä jo nauratti, tarpeitus
 oli saavutettu monin kerroin)
 hermostuneesti yrittivät helsin-
 kiläiset maistaa vetojaan samal-
 la mitalla saaden tuloksetki 0.
 — 6:des pelivuoro alkoi omittui-
 sista merkeistä — mekin jo sa-
 laa ajattelimme voittoa — tulos
 kuitenkin 0. helsinkiläiset pinnis-
 tivät siltäläisten yleisön paljoitta-
 mana viimeiset voimansa sa-
 den valmiiksi 1:den juoksun. —
 7:s ja viimeinen pelivuoro päät-
 tyi tulokseen 2—0, helsinkiläisten
 eduksi. — Pelin tulos 9—5 hel-
 sinkiläisten eduksi. — Muuten oli
 tämä kunniallain ja paras otte-
 lu mitä Ikaalisten joukkue on
 koskaan pelannut. — Laskettiin-
 han ennakkolaskujen mukaan et-
 tä juoksuja ero tulisi olemaan
 ainakin 8, — todellisuudessa oli
 se vain 4 — siis hylätys koko
 palloilu maailmalle. — Yleisvä
 helsinkiläisetkin tunnustivat mei-
 käläisten pelaavan parasta peliä
 mitä he tähän asti ovat olleet
 tilaisuudessa vastaanja saamaan.
 — Muuten ihmetteli siltäläinen
 yleisö suuresti sitä, että meikä-
 läiset häviönsä jälkeen oli paljon
 iloisempia kuin voittajat. — Mie-
 lestän tämä oli luonnollista, sil-
 lä pärjäsimme huomattavasti pa-
 rennin kun olimme itsekin kos-
 laan unohtaneet. — Pelin tulos
 muuten riippui molemmin puolin
 muutamista sattumatapauksista,
 jotka kuitenkin vaikuttivat enem-
 män helsinkiläisten kuin meikä-
 läisten eduksi. — Arvosteltuna
 peliä taitajasti oli eroitus vielä-
 kin liian juuri — Helsingin
 Pallonhögän kapteeni Väinö Do-
 la m. m. piti oikeuden mukai-
 sempana peliin verraten tulosta
 5—2. — Verraten molempia
 joukkueita toisiinsa sanoitakoon,
 että helsinkiläiset voittivat pe-
 lin suuremmalla yleisnopeudel-

laan — siis enemmän pikajuok-
 sun harjoittelua meillä, silloin on
 kaikki hyvin. — Meikäläisessä
 pelissä esiintyi vielä pari pa-
 rannettavaa epäkohtaa, nim. y-
 ritteliäisyyden puute ja heittojen
 airvan tarve warmuus — muu-
 ten pelasimme Helsingissä var-
 haan pelin mitä tänä kesänä o-
 lemme itsestämme irti saaneet. —
 Luokarimme Olli Gränen esittäy-
 tyi pääkaupungin yleisölle oi-
 kein täydellisenä peli-insinöörinä,
 — myöskin nuoremmat pelaajat
 Sillen ja Nordenswan ottivat it-
 sestään irti paljon enemmän kuin
 heiltä odotettiin:

Ottelu Toijala—Kauhajoki
 päättyi toijalaisten häviömaiseen

voittoon ollen pelin lopputulos
 29—7 toijalaisten hyväksi. —
 Muuten tämä on ollut ainutlaa-
 tuinen ottelu, sillä pejäpallosta ei
 vielä aikaisemmin ole koskaan
 saavutettu niin suurta juoksu-
 määrää kuin 29. — Meenjä ar-
 vostellaan peli sitä paremmaksi
 mitä vähemmän juoksuja tulee.
 Helsingin Pallonhögät ja Toija-
 lan joukkuekunnan joukkue siis
 suorituivat Suomen pejäpallo-
 metasruuskilpailujen loppuerään,
 joka suoritetaan Helsingissä 23/9
 22. — Mielikitoittaneen laskujen
 mukaan on Pallonhögän joukkue
 itsekoitetettu voittaja.

„Stoppari”

pelipöytä Helsingissä

Pöytäkirja pithäpöällä ottelusta 19. 9. 1902. Ila alkoi klo 1.00 ssa loppui 2.30. Pöytäkirjant: Käännä! luvalliset, luvattomat.

N i m i:	Sum- ma
1. Järveläinen	0
2. Kauppinen	0
3. Strömmer	1
4. Ahonen	0
5. Gränen	1
6. Peltola	1
7. Pentti	1
8. Kauppinen	0
9. Heikkinen	1
Juoksuja vuorolla	5 0 0
Kaikkiaan	5 5 5

Joukkue: Järveläinen, Kauppinen, Strömmer, Ahonen, Gränen, Peltola, Pentti, Kauppinen, Heikkinen.

Vuorovaihto: 3. pelaajan kuoltua. Tuomari Pithänen 1 apulainen. Pelikirjuri Yrjö Salonen 2 apulainen.

N i m i:	Sum- ma
1. Järveläinen	2
2. Kauppinen	1
3. Strömmer	2
4. Ahonen	2
5. Gränen	0
6. Peltola	1
7. Pentti	0
8. Kauppinen	1
9. Heikkinen	0
Juoksuja vuorolla	6 1 4 0 0 1 2
Kaikkiaan	2 6 6 6 6 7 9

Joukkue: Järveläinen, Kauppinen, Strömmer, Ahonen, Gränen, Peltola, Pentti, Kauppinen, Heikkinen.

Ikaalisten voitokas pesäpallojoukkue v. 1922. Joukkue selvisi loppuotteluun Suomen mestaruudesta, mutta hävisi kuitenkin Helsingin Pallonlyöjille 9—5. Pelaajat seisomassa 1. V. Kauppila, 2. A. Kauppila, 3. G. Strömmer, 4. M. Nordenswan, 5. O. Eränen, 6. A. Silen, 7. A. Janakka, 8. J. Tamminen, 9. I. Yrjölä.

Kuva Pohjois-Satakunta lehden 19.7.1968 numerosta, jossa kerrotaan Ikaalisten Tarmon toiminnasta 1908-1958. Kuvassa Ikaalisten suojeluskunnan joukkue vuonna 1922. Korjaus tekstiin: joukkue ei selvinnyt loppuotteluun vaan pelasi 27.8. semifinaaliottelun HPL:ää vastaan. Kuva on jostain toisesta ottelusta. Ehkä samana vuonna pelatuista Pohjois-Hämeen sk-piirin mestaruusotteluista, joita pelattiin sekä 3-4. elokuuta että syys-lokakuun vaihteessa 30.9.-1.10. Kuvan Pelaajista viisi esiintyi semifinaalissa HPL:ää vastaan: toinen Kauppilan veljeksistä Vihtori tai Aarne, Gunnar Strömmer, Mika Nordenswan, Olli Eränen ja J. Tamminen.

Suomen pesäpallomes- taruuskilpailujen välierä.

HPL—Ikaalisten sk. 9—5.
Toijalan sk.—Kauhajoen
Karhu 29—7.

Tampereen Urheilukentällä pelattiin Kauhajoen Karhun ja Toijalan sk:n kesken välierä klo 3 ip. Tärkeimpien pesäpallokilpailujen traditionien mukaan alkoi vähä ennen ottelun alkua sataa kuin saavista kaataen. Kenttä muuttui yhdeksi kuravesilammikoksi. Siitä huolimatta aloitettiin erään sadekuuron välissä peli, jota sitten ankarain saderyöppyjen ja auringon paisteen vaihdellessa sitkeästi jatkettiin. Kurjat olosuhteet vaikuttivat sen, että peli muodostui molemmiin puolin heikoksi ja hajanaiseksi. Kun Toijala Karhun ensimmäisen erän yhteen juoksuun vastasi kahdeksalla, teki se heidän pelinsä huolettomaksi ja jossain määrin ylimieliseksi, joten siitä oli poissa Toijalan joukkueen tavallinen vauhti ja tarkkaavaisuus. Karhun miehet pelasivat alussa yritteliäästi, mutta huomattuaan välttämättömän tappion olevan edessä heittivät he »lossiksi» niin, että Toijala viimeisessä pelivuorossa sai kokonaista 15 juoksua, mikä teki kilpailun loppuosan vähemmän hauskaksi.

Pelin kulku:

Toijala: 8, 0, 3, 0, 3, 0, 15, yht. 29.

Karhu: 1, 1, 3, 1, 0, 0, 1, yht. 7.

On ilahuttavaa nähdä, että pesäpallopelin harrastus Tampereellakin on leviämässä, tätä todistaa paitsi sk.-kompanioitten ahkerat pesäpalloharjoitukset myöskin se, että ankarasta sateesta huolimatta oli kentälle saapunut parisentoa katselijaa, jotka läpimäriksi kastuen kärsivällisesti seisoivat paikoillaan seuraten pelin kulkua.

Loppuotteluun, joka pelataan Helsingissä luultavasti syyskuun 24 p:nä ovat näinollen selviytyneet HPL:n ja Toijalan sk:n joukkueet. Maas. S.

Pesäpallokilpailu.

Suomen pesäpallomestaruuskilpailujen välierässä pelasivat Toijalan joukkue ja Kauhajoen Karhun joukkue vastakkain.

Ilma oli varsin sateinen. Tampereen urheilukenttä oli yhtenä suurena kuralammikkona. Arvassa voitti Alha ja valitsi ulkopelin.

Peli alkoi tarmokkaissa merkeissä. Kauhajokelaiset tekivät ensi pelivuorolla 2 juoksua. Toijalaisien ulkopeli oli huolellista ja harkittua. Vuoron vaihduttua vaihtui myöskin peli. Toijalan pojat tekivät hyvää työtä sisäpelissäkin ja Karhun pojat eivät kyenneetkään siihen vastamaan. Tulos 8 juoksua ensi sisävuorolla ratkaisi pelin. Karhun pojat yrittivät kyllä parhaansa, mutta tuloksetta. 7 juoksua 29 vastaan oli heidän musertava tappionsa.

Pelin kulusta olisi kyllä hiukan sanottavaa. Kauhajoen lukkari oli huomattavasti virkaveljeään heikompi, eikä heistä kukaan ollut hyvä pallon käsittelijä. Tämän tultua tunnetuksi muuttui toijalaisten peli, sanoisinko ylimieliseksi. Palloa heitettiin altakäden ja miten kulloinkin. Ensimmäisen pesän vahti teki kauniita, plastillisia liikkeitä sekä otteissaan että heittäissään palloa. Tarkkaavaisuudessakin oli toivomisen varaa. Tulos näkyikin heti. Kolme keskimäistä pelivuoroa meni miltei nollaan. Lopussa taas peli tiukkeni.

Tämänlainen peli sopii kyllä silloin kun on niin heikko vastustaja kuin oli nyt, mutta jos opettaa mielensä tilanteesta riemuitsemaan niin tasaväkisen vastustajan kanssa voi sattua onnettomuus.

Pesäpallopeli, tunnustettakoon suoraan, on hyvin onnistunut ja meille tarpeellinen, mutta se on yhtä paljon hermoja kysyvä kuin notkeutta ja taitoa vaativa peli. Vaikka on hyvä juoksija, mutta jos hermot »klikkaavat» eikä osaa päättää milloin on lähdettävä, niin hyvätkin koivet voivat pettää.

Tämä on sanottu hyvässä tarkoituksessa, sillä mestaruuskilpailun loppuottelu, joka pelattane 17 p. syysk. Helsingissä ei liene mikään singin palloilijat ovat täysarvoinen singin palloilijat ovat täysarvoinen vastustaja, eikä silloin joudettane heittämään palloa altakäsin.

H u u t a j a.

Pesäpallomestaruusottelujen välierät.

Toijalan sk.—Kauhajoen Karhu 30—7!

Suomen pesäpallomestaruusottelujen välierän pelasivat eilen Kauhajoen Karhu ja Toijalan suojeluskunnan joukkue Toijalassa. Ottelu muodostui musertavaksi etelä-pohjalaisille. Toijala voitti kokonaisella 30 juoksulla 7 vastaan.

Viimeistä edellisessä pelivuorossa oli suhde vielä 14 juoksua 7 vastaan Toijalan hyväksi, mutta viimeisessä vuorossa heitti Kauhajoen joukkue »lossiksi» ja otti päihinsä vielä lisää 16 juoksua 0 vastaan. — Kenttä oli huono, ilma raskas ja sateinen.

2. kierros

27.8. HPL - Ikaal sk 9 - 5

Toij sk - KaKa 29 - 7

Suomen Pesäpallomestaruuskilpailut

Loppuottelu

24.9. su Helsinki, Töölön Pallokenttä klo 12

HPL - Toij sk 18 - 9

HPL: 727 020 0 Toij: 033 010 2

HPL

1. Vilho Osola
2. Urho Veneskoski L
3. Gustaf Palmros
4. Armas Palmros
5. Väinö Kinnunen
6. Ilmari Jokinen
7. Armas Saarinen
8. Aarne Tuominen
9. Yrjö Koskinen

Toijalan sk

1. Severi Tuominen
2. Hannes Ahla
3. Jussi Väliniemi
4. Yrjö Heikkinen
5. Mauno Mäenpää
6. Uuno Järvinen
7. Jussi Rauko
8. Toivo Seppälä
9. Yrjö Lahtinen

Uusi Suomi 24.9. su

Pesäpallomestaruus

Loppukilpailu Pallokentällä
tänään klo 12

Toijalan s.k. — Hels. Pallonlyöjät.

Pääsymaksut: 10:—, 5:— ja 3:—.

— Pesäpallomestaruuden loppuottelusta Töölön Pallokentällä tänään klo 12 (täsmälleen) huomautamme vieläkin; etenkin kun hinnat ovat halvat: 10:— istumaan sekä 5:— seisomaan, paitsi sotilaat ja lapset 3:—.

Helsingin Sanomat 24.9. su

Pesäpallomestaruus Loppukilpailu Pallokentällä tänään klo 12

Toijalan s.k. — Hels. Pallonlyöjät.

Pääsymaksut 10:—, 5:— ja 3:—.

Uusi Suomi 26.9. ti

Suomen pesäpallomestaruus.

H:gin P:lyöjät voittavat

Toijalan sk:nan 18—9 juoksua vastaan.

Sekä pesä- että jalkapallomestaruuskilpailujen loppuottelut olivat sattuneet samaksi päiväksi ja kummassakin voitti pääkaupungin joukkue. Pesäpalloa, jota pelattiin ensin klo 12 alkaen, oli saapunut seuraamaan vähänpuoleisesti yleisöä, mutta se oli sitä asiaa tuntevampaa ja innostuneempaa.

Helsingin Pallonlyöjien ja Toijalan Suojeluskunnan joukkueiden välinen ottelu pelattiin sunnuntaina Töölön pallokentän uudella ruohokentällä ja muodostui se vihreällä ruohomatolla silmiä hiveleväksi kamppailuksi, jossa auringon kirkastaman valkoisen pallon liikehtimistä seurattiin suurella jännityksellä. Peliä jossain määrin häiritsi oikealta sivulta lankeava aurinko ja sateen lioittama kenttä. Voimakas myötätuuli kantoi palloa aikaansaaden useita väärensijoitumisia kummankin joukkueen ulkopelissä.

Joukkueiden edustajat olivat (lyömäjärjestyksessä) seuraavat:

H. P. L.: V. Osola, U. Veneskoski, G. Palmros, A. Palmros, Kinnunen, Jokinen, Saarinen, Taiminen ja Koskinen; Toijalan Sk.: S. Tuominen, H. Ahla, J. Väliniemi, Y. Heikkinen, M. Mäenpää, U. Järvinen, J. Rauko, T. Seppälä ja Y. Lahtinen.

H. P. L:t voittivat arvan ja asettuivat ensin ulkopeliin. Vaikkakin he ensimmäisenä joutuivat koettelemaan tuulen aikaansaamia yllätyksiä, selviytyivät he kuitenkin kiinteän ja tarmokkaan ulkopelinsä avulla hyvin toijalalaisten saamatta ainoatakaan juoksua. Sisävuoro-

ronsa alottivat helsinkiläiset sisukkaasti saavuttaen kokonaista 7 juoksua, joka tavallaan ratkaisi pelin tuloksen, vieden jännitykseltä kärjen. Silti ei ottelu kadottanut mielenkiintoaan ja vaihtelevaisuuttaan.

Toisen vuoropelin voittivat toijalalaiset 3—1 juoksua vastaan pitkien, tähdättyjen lyöntiensä takia. Samoin oli 3:s vuoropari heidän 3—1 vastaan. H. P. L:ien johto 9—6 näytti jo jossain määrin uhatulta, heidän pelinsä kun alkoi käydä laimeammaksi ja ennenkaikkea kun he vastoinkäymisten tullessa heittelivät yli ja muuten harkitsemattomasti; näin varsinkin kolmannen pesän mies ja sieppari. Tällaiset aikakaudet niitä seuraavine suukopuineen ovatkin joukkueen heikkous. Sellaista ei huomannut vastapelaajissa.

4:ssä vuoroparissa helsinkiläiset jälleen saivat pelinsä vauhdikkaaksi. Vastustajille ei anneta ainoatakaan juoksua. Muutamia loistokoppeja otetaan. Sisävuoro oli vielä parempi. Hyviä lyöntejä ja kiristämällä saavutettuja juoksua saatiin nähdä useita. H. P. L:t joltavat 16—6. 5:s ja 6:s vuoropari ovat jälleen tasaväkisiä. Toijalalaiset kiristävät itselleen juoksun, johon helsinkiläiset vastaavat 2:lla. Juoksut ovat 18—7. Viimeisellä vuorolla Toijala saa vielä 2

juoksua. Kun jalkapallo-ottelu pitäisi puolen tunnin päästä alkaa, lopettavat helsinkiläiset pelin lyhyeen tapattamalla itsensä vuoron perään. Lopputulos on: H. P. L. 7—1—1—7—0—2—0 = 18 Toijalan Sk. 0—3—3—0—1—0—2 = 9

Helsingin Pallonlyöjät, jotka nyt voittivat maamme ensimmäisen pesäpallomestaruuden — viime vuonna kun ei mestaruutta jaettu — ovat mestaruutensa arvoisia. Joukkueen kaunis ja tehokas ulkopeli on ensi sijassa mainittava. Sisäpeli edistyy ottelusta otteluun. Joukkueen heikkoudesta on jo edellä mainittu. Suurin ansio menestyksestä lankeaa

pelipäällikölle Ville Osolalle, joka vasta tänä vuonna on saanut nähdä tulokset monivuotisesta, urauurtavasta työskentelystään Helsingissä pitkä- ja pesäpalloilun edistämiseksi. Ihailua herätti myös sisäpelissä lukkarina pelaava U. Veneskoski kauniin ja varman pelinsä vuoksi. Hän on mainio heittäjä. Seppäri Saarinen — jääpallossa liittomaalivahti — pelaa useimmiten hyvää, mutta yhtä varmasti toisinaan hetkittäin huonoakin peliä. Muut pelaajat tasaisia. Erään edellisenä päivänä loukkaantuneen ja nyt ontuilevan pelaajan mukanaottaminen peliin tuntui jonkun verran omituiselta.

Toijalan Suojeluskunnan joukkue on tämän vuoden tulokas ja on se edistynyt huomattavan nopeasti. Näkemäni joukkueen aikaisemmat pelit ovat olleet kylläkin jossain määrin parempia kuin eilinen, mutta nyt olikin taisteltava outoa ja liukasta ruohokenttää sekä oikeasta tuulta vastaan. Pelaajat ovat hyviä lyömään, mutta juoksutaktiikka ei ole aina terävään harkintaan perustuva. Ulkopeli on miellyttävän rauhallista ja hyvin varmennettua. Kuitenkaan ei se voi vetää vertoja H. P. L:n ulkopelille. Parhaat miehet Heikkinen, Lahtinen ja lukkari. Kun toijalaiset jatkavat edelleen hämäläisellä silkeydellä, saadaan heistä myöhemmin kuulla kummiakin.

N. T.

Helsingin Sanomat 25.9. ma

Pesäpallomestaruuskilpailut.

Helsinki voitti Toijalan 18—9.

Ottelua „juoiti“, kuten meillä aina ilmastista sanotaan, jatoi tai paistoi, kolia myrskyttyä, jota jähmetti miehet näppejään myöten kanteiksi poropentaloiksi jefä waikautti koppien ottamista mhöskfin jen lautta, että myötätuuleen lyödyin pallon alle hanttiutumisen oli komin waikaa. Erittäinkin järjettömän ohuittin pufentuneet toijalaiset kärsivät ihlmästä. Werrattomasti lämpimämmin puetut heljintiläiset eivät heidän olleet ihlikii lämpimissä pufimisja. Tässä, jos misjä, pitää paikkansa vanha urheilufilosofia, että paljon useampia kilpailuja on häviitty waatteiden puutteesta kuin tafia.

Ottelun yleinen luonne selviää tästä esipuheesta. Kun lipjastaneiden koppien määrä jefä kentällä lyöntien että pestillä koppien jälkeen oli legio, muodostui peli harvinaisen epävarmaksi ja hajanaisiksi. Täjäwälikämpänä oli ottelu kuitenkin noimit muodostina mielestäni toijemaksi kuin nyt kävi. Helsingin Pallonhötjät olivat, paitsi edullisemmin puetut, ehkä hieinan tottuneimmat peliin ruohokentällä (waikkei tällä kentällä) ja muutenkin huomattavasti tajarjempi joukkue. Toijalan joukkueessa oli ihllä esimerkit kopperi nimenjä weroineen, otti toijella kadella kowia lyöntejä myötätuulesta koptiji ja lukkari janoituin jepariffin perin wirkkuja ja läteviä, mutta toijia oli taas kowin epäwarmoja etenkin maapelissä, misjä heitä waiwafi ihlläinen pirtimis jalkojen lähittöön.

Molemmilla joukkueilla oli yhteisenä wirtteenä pesäwasttien liittumaton sijoit-

tautuminen. Pesä ei ole pesäwasttien oleskelu- waan käymäpaikka, misjä hän tarmittaessa jefä tapaamaissa palloa ja misjin hänen ja pallon tulee ehtiä ennen jinne pirtimää juokijaa. Muutoin on pesäwasttien aivan tawallijina miehina odoteittawa lyöntejä kentällä omaa katsalehtaan warioiden. Erittäinkin on tämä tärkeää kowien maalyöntien pirtimähittämijeksi.

Juokijut wuoropareilla olivat:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Toijala ..	0+3	3+0	1+0	2=9			
	0; 3;	6; 6;	7; 7;	9			
	7; 9;	16; 16;	18; 18;	18			
H. P. L. ..	7+2	7+0	2+0	0=18			

Pallonhötjien heti alussa jaama 7 juokijun yllote wähenji juuresti ottelun jänniitistä. Lopputuloksen nähtäessä heti warmaita kohdistui yleijön mielenkiinto hittiijihin pelitehoihin. Jofainen erihijjen komea koppi paikkittiin lähtentaputelijin, jofainen waimiitji jafatu juofu niititään. Mutta kotonaijuudessaan oli otteku jittenkin aivan laimea werrattuna ejim. juojelusuntain mestaruuskilpailujen loppuerään Wipurisja, waikka nyt jofjeentii warmasti oli wastaattain paremmat joukkueet. Yleisö poistui warramaanin peittneenä.

Mutta pelin tulewajjuutta ei jilti tarmitse epäillä. Antaahan ajan kulua, ja kun tähän muotoonja jaama peliä ennätetään pelata muutama pari, kome koptijfautta, jefä mestaruusottelut aleiaan ja koutofuun lopulla, niin että loppuottelu woidaan pelata jo juhannufjen maisja lämpimänä ja waloijana aikana, niin on meillä ihmentittain parempia joukkueita kuin nyt nämä loppuottelijat, ja tuhantittain koptijfautta, jofä omaohjastien eämshsten innoittamina ojaawat seurata jofäista pelajajaa tai ainakin juokijakaan jen mukajjella „jijäijien jäljittelyn“ antamufjella.

Toijalan Sanomat 30.9. la

Suomen pesäpallomestaruus.

Mestariksi Helsingin Pallonlyöjät.

Viime sunnuntaina pelasivat Helsingissä HPL:n ja Toijalan Skn joukkueet loppuottelun Suomen pesäpallomestaruudesta. Joukkueissa pelasivat HPL: Osola, Veneskoski, G. ja A. Palmroos, Kinnunen, Jokinen, Saarinen, Taiminen, Koskinen ja Toijalan sk: Tuominen, Alha, Väliniemi, Heikkinen, Mäenpää, Järvinen, Rauko, Seppälä ja Lahtinen.

Tasan klo 12 heitettiin arpa ja voitti sen HPL:n pelipäällikkö. Toijalaiset alottivat sisäpelillä, mikä näyttää yleensä huonolta enteeltä meikäläisille. Kokemus on nimittäin osoittanut, että joukkue pelaa paremmin alkaessaan ulkopelillä. No niin. Tuominen asettui ykkösenä lyömään, pääsee ensimmäiselle pesälle, mutta palaa toiselle mennessä. Jota-

kuinkin samoin kävi seuraavien, kunnes tuli kolmas palo. Tulos 0. HPL alottaa oikein murhaavasti, saaden valmiiksi kokonaista 7 juoksua. Voiton toiveet toijalaisilta häipyvät. Peliä ei silti lyödä »lossiksi». Saadaan valmiiksi 3 juoksua johon HPL kykenee vastaamaan vain 2. Toijala alottaa kolmannen vuoroparin saaden taaskin 3 juoksua, johon helsinkiläiset vastaavat 7. Neljäs vuoropari menee molemmilta nollaan. Viides: HPL 2 Toijalan 1 vastaan. Seuraava vuoropari taas molemmille 0. Viimeisellä saavat Toijalan pojat taas 2 juoksua, johon H-ki vastaa polttamalla kolme ensimmäistä miestään. Pelin tulos siis:

HPL: 7-2-7-0-2-0-0=18

Toijalan sk: 0-3-3-0-1-0-2=9

Näin suureen juoksumäärään vaikutti pehmeä, livettävä ruohokenttä, sekä huomattavan vahva myötätuuli. Toijalan pojat eivät ole tänä kesänä koskaan pelanneet tällaisten olosuhteiden vallitessa, joten sijoittuminen ulkopelissä, varsinkin alussa, oli virheellistä. Virheellisten sijoittumisten ansioksi pelaavat tämän häviön laskevatkin. Tahtomatta ketään pelajajaa moittia huomautan, että pallon hallinta kovista heitoista ja koppilyönneistä on aina ollut parempaa muissa kilpapeleissa. Oliko syynä harjoitusten puute? Luultavasti. Pörimme mestaruuskilpailujen jälkeen täytyi sateiden sekä kurasen harjoituspaikkamme tähden aivan pakosta pitää melkein kahden viikon »paussi». Sano: kaksi viikkoa ilman harjoitusta ennen tärkeintä ottelua, mitä Toijalan sk:n joukkueella koko kesänä on ollut! — Toivottavasti Toijalan kunnan isät ottavat osan häviöstämme ja niin pian kuin suinkin rakentavat meille urheilukentän »Pirtin» alapuolella olevalle kunnan maalle. Menen takuuseen, ettei vapaaehtoisesta työvoimasta tule puutetta olemaan. Pesäpalloliigan toivovat katseet ovat kääntyneet teidän puoleenne »kunnan isät».

Polttaja.

SUOMEN PESÄPALLOMESTARUUS

Mestariksi Helsingin Pallonlyöjät.

HPL ja Toijalan S.k. pelasivat loppuottelun pesäpallomestaruudesta uudella pallokentällä sunnuntaina. Kenttä oli edellisen päivän sateesta märkä ja kovanpuoleinen tuuli haittasi peliä. Joukkueiden kokoonpano oli seuraava: HPL: Osola, Veneskoski, G. ja A. Palmroos, Kinnunen, Jokinen, Saarinen, Taiminen, Koskinen, ja Toijalan s.k.: Tuomainen, Alha, Väliniemi, Heikkinen, Mäenpää, Järvinen, Ranko, Seppälä, Lahtinen.

Tasan klo 12 alottivat joukkueiden pelipäälliköt hutunkeiton, jonka HPL voitti ja valitsi ulkopelin. Toijala aloitti siis sisävuorolla, saamatta kuitenkaan juoksuja. HPL vastasi murhaavalla hyökkäyksellä, saaden 13 miehen lyönneillä yhteensä 7 juoksua. Nyt ottivat toijalalaiset asian vähän vakavammin ja tekivät 3 juoksua, joihin Helsinki kykeni vastaamaan vain kahdella. Seuraavalla pelivuorolla koettivat vieraat korkeita myötätuulen lyönnejä ja näyttikin siltä kuin HPL:n takamiehistö olisi näistä tuimista lyönneistä vähän säikähtänyt, mutta kun pesät olivat täyttyneet ja juoksu oli tulla valmiiksi, pysyikin pallo jo varmasti käsissä. Parin ohilheiton takia sai Toijala kuitenkin 3 juoksua. Helsingiläisistä näytti turvatomalta uin liukkaalla kentällä pitää juoksunsa näin pienenä ja sen takia

tekivät he uuden suurrynnistyksen. Tulos taas 7 juoksua. Kaikissa näkyi nyt vähän väsähtämisen oireita; lyönnit eivät tahtoneet osua ja miehet kuolivatkin kummallakin puolen miltei järjestään. Seuraavalla vuorolla Toijala sentään sai 1 juoksun valmiiksi, HPL:n siepparin heitettyä pallon päin honkia, ohii ensi pesän, ja HPL suurella touthulla 2. Seuraavassa vuorossa kopattiin kaikki toijalalaisten lyönnit, joten miehet haavoittuivat, kaksi ei päässyt ollenkaan lähtemään ja kolmannen lähteneen poltti HPL:n lukkari juuri hänen pesälle hypätessään 20 m heittopoltolla. HPL:n kävi jokseenkin samoin, viimeinen mies vain poltettiin kosketuspoltolla. Viimeisellä pelivuorolla tekivät toijalaiset vielä 2 juoksua, kun sen sijaan helsinkiläiset ajan niukkuuden takia (jalkapallomestaruuskilpailujen piti alkaa ½ tunnin kuluttua) tappoivat itsensä järjestään. Pelin tulos oli siis:

HPL: 7-2-7-0-2-0-0=18.

Toijalan s.k.: 0-3-3-0-1-0-2=9.

Suuren juoksuluvun aiheutti kentän liukkaus ja kova tuuli sekä myöskin se, ettei usealla pelaajalla, varsinkaan Toijalan, ollut kengissään kantapiikkejä. Kovalla tai hiekkakentällä olisi tulos ollut siinä 5-3 ja 6-4 vaiheilla, kylläkin HPL:n eduksi, sillä ulkopeli oli heillä huomattavasti varmempaa ja sisäpelissä toijalalaiset ovat vielä hiukan arkoja lähtemään pesiltä. Mutta kun Toijala saa kunnollisen harjoituspaikan, niin tulee siitä kova ensi vuoden mestarikandidaatti. Pelituomarina toimi urheilunohjaaja Koskinen. Hämeenlinnasta.

Koppari.

Ensimmäinen pesäpallon Suomen mestarijoukkue Helsingin Pallonlyöjät. Vasemmalta Urho Veneskoski, Gustaf Palmros (myöh. Palamaa), Armas Saarinen, Armas Palmros (myöh. Palamaa), Ilmari Jokinen, Väinö Kinnunen, Aarne Taiminen, Yrjö Koskinen, Ville Osola. Puseron ja housujen väri violetti. (kuva Helsingin Pallonlyöjien arkisto).

Pesäpallomestaus
Pöytäkirja

1929 22. päivä

Ilma alkoi klo 12:04
ssa loppui 1:29

Piikkikengät:
lulliset, luvattomat.

Käännä!

N i m i:								Sum- ma
1	Osola	+	-	-	+	-	0	2
2	Venerkoski	+	-	-	+	-	0	2
3	G. Palmros	+	-	+	+	-	-	3
4	H. Palmros	0		-	0	+	0	1
5	Kinnunen	+	0	-	+	0	0	2
6	Johinen	0	-	0	0	0	-	0
7	Saariainen	+	0	+	+	-	-	3
8	Täiminen	+	+	-	+	+	-	4
9	Koskineen	+	0	-	0	-	-	1
Juoksuja vuorolla		7	2	7	0	2	0	18
Kaikkiaan		7	9	16	16	18	18	18

H PL

Joukkue:

Vuorovaihto: Tuomari *Severi Koskineen* Pelikirjuri *Y. Reijonen*
pelaajan kuoltua. 1 apulainen *Yrjö J. Lemm* 2 apulainen *L. Ruohola*

N i m i:								Sum- ma	
1	S. Tuominen	0	+	0	-	0	-	+	2
2	H. Alha	0	+	+	0	+	0	0	3
3	J. Väliniemi	-	+	-	0	0	0	-	1
4	Y. Heikkinen	-	0	-	-	-	0		0
5	M. Mäenpää	0	0	-	-	0	+	1	
6	U. Järvinen	-		+	0	-	0	1	
7	Y. Rauko	-	-	+	0	-	-	1	
8	T. Seppälä	-	-	0	-	-	-	0	
9	Y. Lahtinen	0	-	-	-	0	-	0	
Juoksuja vuorolla		0	3	3	0	1	0	2	9
Kaikkiaan			3	6	6	7	7	9	9

Toijalan Sk.

Joukkue:

Finaaliin selvinnyt Toijalan suojeluskunnan joukkue, joka kuitenkin hävisi Helsingin Pallonlyöjille 18-9. Tässä joukkue Toijalan Vauhdin peliasuissa. Pelaajat vasemmalta: Hannes Alha, Toivo Seppälä, Mauno Mäenpää, Yrjö Kotikoski, Jussi Rauko, Jussi Väliniemi, Uno Järvinen, Yrjö Heikkinen ja Severi Tuominen. Loppuottelussa oli Yrjö Kotikosken tilalla Yrjö Lahtinen. (kuva Suomen Pesäpalloliitto)

Suojeluskuntajärjestön pesäpallomestaruuskilpailut

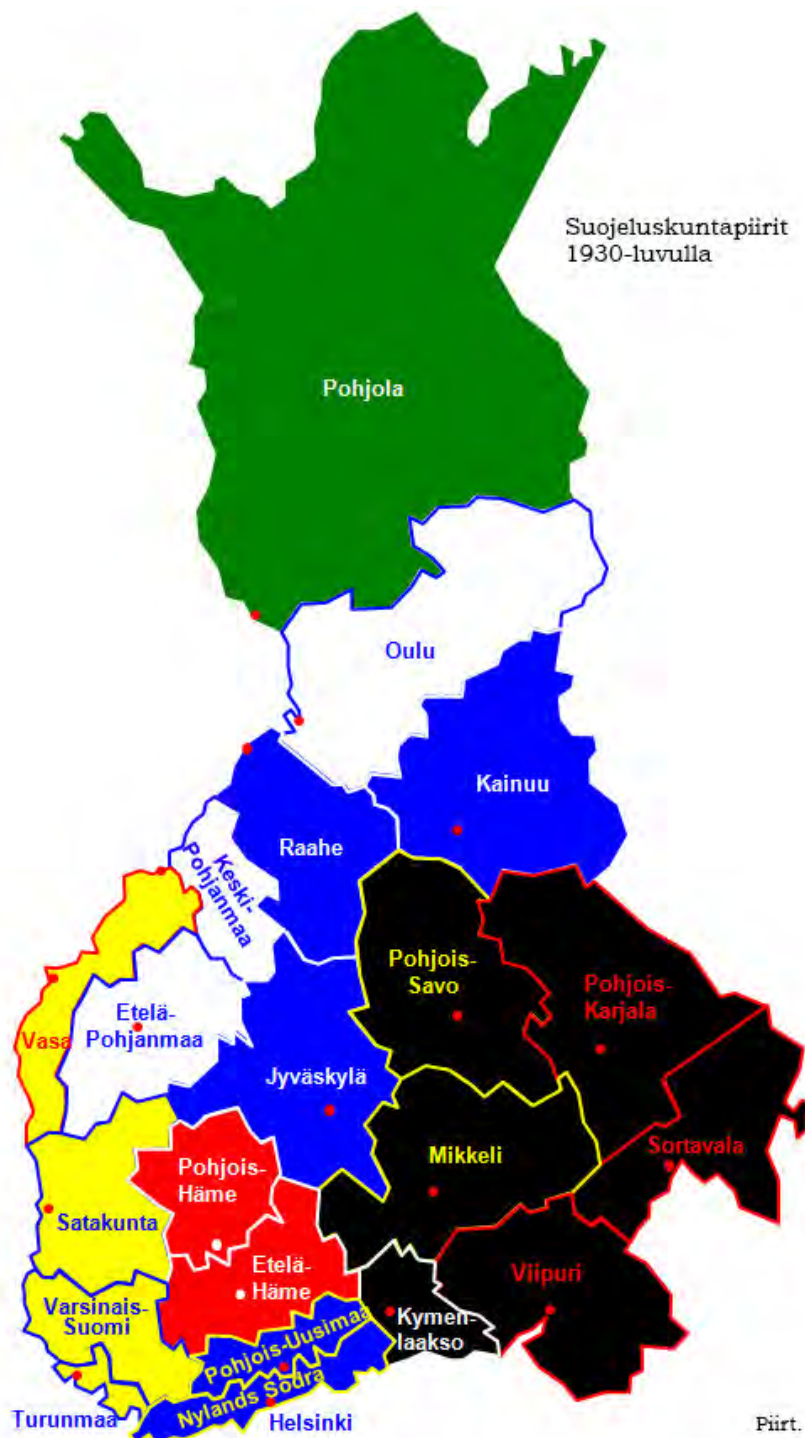
1922

Suojeluskuntapiirit

Helsinki	Etelä-Pohjanmaa	Jyväskylä	Viipuri	
Etelä-Häme	Pohjola	Nylands Södra	Turku	
Raahe	Pori	Sortavala	Kyminlaakso	
Joensuu	Pohjois-Häme	Kuopio	Mikkeli	
Oulu	Pohjois-Uusimaa	Keski-Pohjanmaa	Kajaani	Vasa

Neljä viimeistä punaisella merkittyä Pohjois-Uusimaa, Keski-Pohjanmaa, Kajaani ja Vasa eivät osallistuneet vuoden 1922 sk-piirien väliseen cup-muotoiseen pesäpallokilpailuun.

Alla olevassa kartassa esitetty 1930-luvun sk-piirit. Turun sk-piiri on jakautunut (1926) Varsinais-Suomen ja Turunmaan piireihin. Joensuun, Kuopion ja Kajaanin sk-piiri ovat muuttuneet nimeltään Pohjois-Karjala, Pohjois-Savo ja Kainuu nimisiksi. Kyminlaakson nimi on muuttunut Kymenlaaksoksi.

Piirt. Pekka Jyrkiäinen

**1. alkulohko 17.8. to Loviisa
NylSödra - Kyminlaakso
5 - 3**

Nylands Södra:

E. Muuri
A. Harlin
L. Puronen
E. Willman
P. Andersson
E. Puranen
H. Muuri
Cederström
Söderman

Östra Nyland 19.8. la

— **Bobollsmatchen mellan Kymmenedalens och Södra Nylands skyddskårsdistrikt. — 5 (4)—3 till det senares förmån.** Matchen senaste torsdag blev trots alla de anmärkningar, som kunna göras emot densamma, en idrottsupplevelse av högre rang. Den var från början till slutet genomintressant, och vid sista sidoombytet var det ännu ovisst vem som skulle utgå med segern.

Hemmalaget ställde upp som i senaste nummer nämndes; det gästande hade följande sammansättning: 1) E. Muuri, 2) A. Harlin, 3) L. Puronen, 4) E. Willman, 5) P. Andersen, 6) E. Puranen, 7) H. Muuri, 8) S. Cederström och 9) Söderman. I lottdragningen vunno gästerna och föredrogo naturligtvis utespel. Första omgången gick hastigt: endast fem man av hemmalaget hunno slå, förrän sidombytet skedde, utan ett enda poäng. Bättre gick det ej heller för gästerna: tre man i spel och tre döda. Sidombyte. Hemmaborna hade nu i någon mån vunnit självförtroende, och lyckan var dem huld. Tack vare felaktigt utespel av gästerna, en misskastning, lyckades såväl Lindholm som Helgas hemföra 1 poäng. Men även gästerna ryckte upp sig och Andersén fick ett lopp. Så följde åter en omgång utan poäng för vardera. Följande tur blev ytterligare poänglös för hemmalaget, medan Kymmeneborna togo två och därmed ledningen. Men dessa två poäng blevo också deras sista. Motståndarna däremot lyckades under den följande omgången återtaga ledningen samt slutligen i sista omgången öka sitt försprång till 2 poäng. Matchen slutade sålunda med resultatet 5—3 för Södra Nylands distrikt.

Vad detta resultat beträffar, torde detsamma vara orätt sätillvida, att segrarna tilldömts 1 poäng för mycket. Medhjälparen vid 2:dra boet, mot vilken för övrigt div. andra

Suojelustuntajärjestön mestaruuskilpailut pesäpallassa.

Turku voitti Porin ja Helsinki Pohjois-Hämeen. — Kilpailut jatkuvat tänään klo 12 p.

Satakunnan Kansa 20.8. su

2. alkulohko

19.8. la Pori

Turku - Pori 5 - 4

anmärkningar gjordes, observerade nämligen ej, att S. Lindholm vid ett olagligt slag stod utanför sitt bo, utan att återvända till detsamma, samt följaktligen i 5:te omgången orätt vann sitt lopp. 4—3 alltså det faktiska resultatet, som tydligt talar om de båda lagens i ögonen fallande jämnhet. Betecknande härför är ytterligare, att å gästernas sida gjordes 43, å hemmalagets 46 slag.

Hemmalaget vann på sitt säkrare utespel samt hade kanske något bättre samspel. Matchen var typisk första-gången-match: Lovisaborna (icke publiken) övernervösa, Kymmeneborna likaså i slutet, ett ständigt ropande samt misstro till medspelarna (tre man kunde springa efter samma boll). Slutligen kunde de särskilda spelarna förete ett mycket ojämnt spel. Ingen utmärkte sig särskilt. I Lovisalaget spelade dock S. Lindholm över förväntan. — Resultatet vittnar för övrigt på ett vackert sätt om det storartade arbetet Lovisa skyddskårs instruktör Petrell gjort till bollspelets fromma.

Som domare fungerade poliskommissarien K. E. Blommendahl. Skyddskärernas huvudstab hade lovat en sådan från Helsingfors. Av okänd anledning anlände dock ingen. I sista minuten anmodades därför den utsedda sekreteraren, herr Blommendahl, att övertaga domarskapet, vilket han skötte med heder. Att till medhjälpare vid matchen till följd av ändringen måste tagas ovan kan således läggas endast skyddskärernas huvudstab till last, och om till följd av medhjälparnas undermålighet en viss osäkerhet gjorde sig gällande, var ej domaren orsaken härtill.

Dessutom kunde märkas, att de invecklade reglerna av de spelande parterna ställvis tolkats olika, vilket gav upphov till viss osäkerhet.

I allmänhet torde den relativt talrika publiken varit nöjd med sin kväll. — Önskvärt är att ingen obehörig under tävlingar, av ett eller annat slag tillåtes vara innerom löpbanan.

Eilen alkoivat täällä suojeluskuntapiirien väliset mestaruuskilpailut pesäpallossa. Kilpailut suoritettiin mitä kurjimmissa olosuhteissa. Hiukan ennen klo 4:ää, jolloin kilpailujen oli tarkoitus alkaa, puhkesi nim. ankara ukonilma ja vettä alkoi tulla taivaan täydeltä. On luonnollista, ettei peli näin epäedullisella säällä muodostunut täydellisesti odotuksia vastaavaksi. — Hiukan empien ja myöhästyneenä alotettiin kuitenkin ottelu.

Turun piiri — Porin piiri.

Turkulaiset olivat ensin lyömässä, mutta ensimmäinen pelivuoro oli heille samoin kuin sittemmin myös porilaisille tulokseton. Toisella vuorolla sai Turku jo 2 juoksua Porin 0 vastaan. Kolmannella vuorolla eivät turkulaiset onnistuneet juoksuaikeissaan, kun taas porilaisista pystyi tällä vuorolla kokonaista 3 hankkimaan joukkueelleen juoksun. Neljäs vuoro, jolloin porilaisen »olisi pitänyt» saada juoksua, päättyi 0—0. Viidennen vuoron tulos oli 1—0 Turun hyväksi. Kuudes vuoro oli turkulaisten. He saivat itse 2 juoksua ja tuhosivat senjälkeen hyvällä ulkopelillä porilaisen yritykset. Seitsemäs ja siis ratkaiseva pelivuoro olisi sensijaan epäilemättä päättynyt porilaisten voittoon, mutta kun erään porilaisen lyömä pallo sattui toista juuri juoksemassa olevaa porilaista jalkaan, jolloin molemmat tuhoutuivat, oli Porin hyvä yritys »nautlassa». Sittenkin oli tämä vuoro Porin tuloksella 0—1. Koko ottelu päättyi siis 5—4 Turun piirin hyväksi.

19.8. la Pori

Helsinki - PohjHäme 6 - 1

Helsinki—Pohjois-Häme.

Tämä ottelu, joka tapahtui heti edellisen jälkeen, voitiin jo suorittaa hiukan paremmissa olosuhteissa. Kenttä kylläkin luonnollisesti oli yhtä huonossa kunnossa, mutta sade ei enää ollut niin rankkaa. Helsinkiläiset olivat parempia, vaikka huonoja eivät silti olleet tojalalaisetkaan, jotka edustivat Pohjois-Hämettä. Ensimmäinen pelivuoro päättyi 0—2 Helsingin hyväksi. Toinen vuoro oli 0—0. Kolmas vuoro oli Helsingin 0—1, mutta neljäs taas tulokseton 0—0. Viidennellä vuorolla sai Pohjois-Häme 1 juoksun, johon Helsinki vastasi 3:lla. Kuudennella ja seitsemännellä pelivuorolla ei kumpikaan joukkue pystynyt juoksuihin, joten koko ottelu päättyi Helsingin ansaittuun voittoon tuloksella 6—1.

Tänään klo 12 p.

jatketaan kilpailuja. Ensinnäkin suoritetaan Porin piirin suojeluskuntien välisiä kilpailuja 5-ottelussa, 4×100 m. viestijuoksussa ja 3,000 m. joukkuejuoksussa, jotka kaikki varmasti tulevat olemaan jännittäviä. Näissä kilpailuissa on laskettu käytettävän aikaa n. 4 tuntia, joten pesäpallon loppuottelu siis tulisi alkamaan klo 4 i.p. — Kehoitamme yleisöä joukolla saapumaan näihin suojeluskuntajärjestön suurkilpailuihin. Kilpailujen päättäjäistanssit ja palkintojen jako pidetään klo 8 illalla teatteritalolla.

20.8. su Pori

Helsinki - Turku 6 - 0

Hki: 110 100 21 Tku: 000 000 00

Satakunnan Kansa 22.8. ti

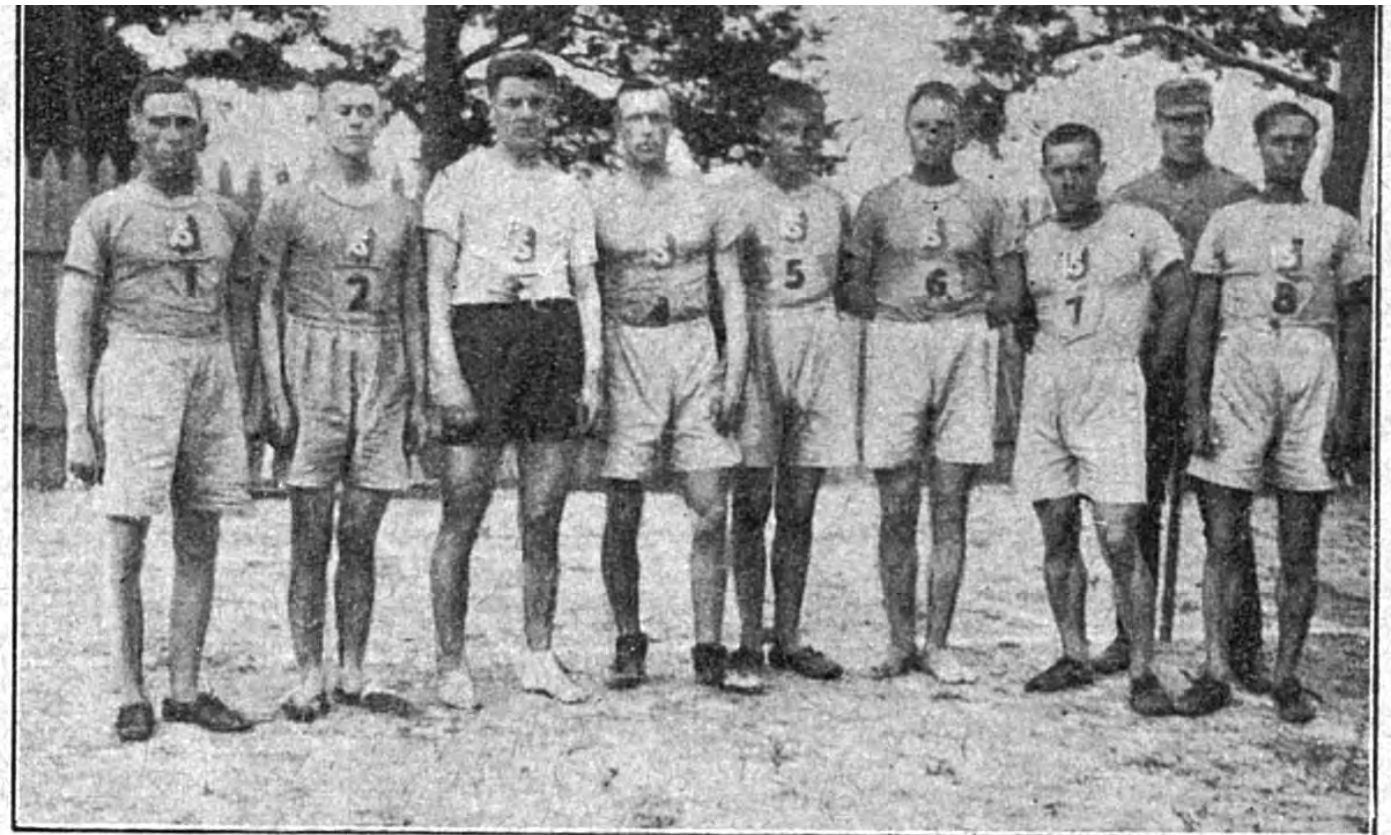
Porin piiriesikunnan järjestämiä Porin piirin suojeluskuntien välisiä urheilukilpailuja ja suojeluskuntapiirien välisiä pesäpallokilpailuja jatkettiin täällä sunnuntaina. Ilma oli

nyt jo kofolaililla edullinen urheilukilpailujen pitämiseen. Kenttä ja juoksurata olivat kyllä sateen jälkeen pehmeässä kunnossa, mikä luonnollisesti jonkun verran vaikeutti tulofuujin, mutta yleensä kuitenkin voitiin kilpailut suorittaa kofolailisissa olosuhteissa.

Pesäpallokilpailu Helsinki—Turku

alkoi, kun kaikki muut kilpailut olivat suoritettut. Erikaisen mielenkiintoiseksi ei ottelu muodostunut. Helsinkiläiset pelasivat lauantaina paremmin ja turkulaiset taas olivat nyt oikein huonolla pelituntilla. Turku ei koko ajalla saanutkaan yhtään juoksuja. Ensimmäinen pelivuoro oli 0—1, toinen jamaoin 0—1, kolmas 0—0, neljäs 0—1, viides ja kuudes 0—0, seitsemäs 0—2 ja kahdeksas 0—1. Helsinki voitti siis 6—0 ja pääsi siten loppukilpailuihin, jotka tapahtuvat Wiipurissa syyskuun 9 ja 10 p:nä.

Kilpailujen päättäjäiset pidettiin illalla teatteritalolla.

Turun sk.-piirin pesäpallojoukkue Porissa välieräotteluissa.

Miehet vas. oik.: A. Wihlman, L. Hidström, J. Vuolio, Y. Lumio, Raf. Häggström, E. Salolainen, K. Vuorinen, R. Häggström ja U. Virtanen. Turkulainen B. Grannas on valokuvausvirheen tähden jäänyt kuvan ulkopuolelle.

Helsinki jatkoon 2. alkulohkosta

3. alkulohkossa jatkoon Etelä-Pohjanmaa, muut piirit eivät osallistuneet.

4. alkulohko

19.8. la Raahe
Raahe - Oulu 17 - 1
Pohjola - Raahe 6 - 5
Pohjola jatkoon

Raahen Seutu 22.8. ti

Klo 10 ap. alkoi piirien välisen pesäpallon kilpailu, jolloin etelä-Dulun piiri Raahen piiriä vastaan tulokset la että Raahen piiri voitti. Dulun piiri 17 juoksulla 1 vastaan, siis jotakulakin icistämästi.

Klo 5 ip. alkoi pesäpallo-ottelu uudelleen. Täällä kilpaili Pohjan piiri Raahen piiriä vastaan. Pelin tulokset päätään wolfi luulla, että peli oli hyvin tasaväkistä, sillä voittihan Pohjan piiri Raahen piiriä 6:lla 5:ttä vastaan. Pohjan piiri saa kunniaa kättä satunnaisesta „suuristaan“ tätä menestystä, kuten paikallisten ja oikaisuudessa jättävästi huomautettiin. Mutta kiitä kienettä että toisen erehdykset läpittää vastapeliä hywäksen. Ottelu oli jota tapauksessa krea.

5. alkulohko

20.8. su Kuopio
Kuopio - Jyväskylä 7 - 17
Jyväskylä - Mikkeli 17 - 5
Jyväskylä jatkoon

Savo 22.8. ti

Piirien välisestä pesäpallo-ottelusta juoritettiin täällä Jyväskylä—Kuopio ja Jyväskylä—Mikkeli. Jyväskylän ja Kuopion piirin ottelu alkoi hyvin tasavälisesti kien molemmilla vielä kahden vaihtovuoron jälkeen yhtä monta juoksuja. Mutta jitten paransivat Jyväskylän piirin miehet peliään ottelun päättyessä Jyväskylän piiriin voittoon 17 juoksulla Kuopion 7 vastaan. Jyväskylän ja Mikkelin piirin välinen ottelu päättyi edellisen voittoon 17 juoksulla Mikkelin 5 vastaan.

6. alkulohko

19.8. la Joensuu
Joensuu - Viipuri 13 - 11
Viipuri - Sortavala 9 - 8
Viipuri jatkoon

Karjalan Maa 22.8. ti

Pesäpallo.

Viipurin Sk.-piiri voittaa Joensuun Sk.-piiriä 12—10 ja Sortavalan Sk.-piiriä 11—9.

Viime lauantaina ja sunnuntaina oli paikkakunnallamme tilaisuus nähdä ensi kerran pesäpalloa. Tämä ottelumuotohan on meässämme verrattain nuori, noin vuoden vanha vain, mutta silti on se muualla Suomessa ollut tunnettu jo useita vuosia pitkän pallon muodossa. Nyt pelatut ottelut olivat alkueriä Suomen mestaruudesta sk.-piirien kesken ja kilpailivat niissä Viipurin, Sortavalan ja Joensuun piirit.

Lauantaina klo 5 ip. olivat vastakkain Viipurin ja Joensuun piirit. Peli päättyi viipurilaisten voittoon 12 juoksulla joensuulaisten 10 vastaan. Ottelu oli verrattain tasaväkistä, ja väliillä olivat meikäläiset jo johdossakin, mutta loppu kuitenkin toden sanoi. Pelituomarina toimi Sortavalan piiriä urheiluneuvoja J. Ikävalko.

Sunnuntaina klo 12 p. iskivät yhteen Viipurin ja Sortavalan piirit. Voittoa arvailtiin puoleen jos toiseenkin, mutta versinkin Sortavalan eduksi, sillä tiesihän huhu kerioa heidän olevan etevä, mutta Viipuri lopulta kuitenkin tasaväkisen kilpailun jälkeen pisimmän tikun veti. Se sai 11 juoksua Sortavalan 9 vastaan ja pääsi siis välierään jotta Etelä Suomen sk.-piiriä vastaan. Pelituomarina toimi nyt urheiluneuvoja P. Komonen.

Yleisöä oli tilaisuudessa kohdallaisesti ja näytti se aika ajoin mielenkiinnolla seuraavan ottelujen kulkua, vaikkakin pelin juoni ei liene vielä ollut täysin selvillä.

Mielestämme on pesäpallolla yhtä suuria menestyksen mahdollisuuksia Pohjois-Karjalassa kuin muuallakin Suomessa, kunhan vain harrastus ja ottelujen lukumäärä lisääntyvät. Pesäpal-

lohan on meidän oma kausallispelimme ja antakaamme siis ille urheilutajille sille kuuluva arvo.

Entiset Suomen parhaat Pesäpallojoukkueet

(Jyväskylä, Hämeenlinna)

kohtaavat toisensa sunnuntaina täsmälleen kello 12 päivällä **Lahden urheilukentällä.****1. välieräpeli**

27.8. su Lahti

Etelä-Häme - Jyväskylä**1 - 5**

EH: 000 000 1 Jkylä: 012 000 2

Jyväskylä:

Järvinen

Karikko

Hartio

Linnavaara

Wierto

Sammallahti

Tanila

Airaksinen

A.Tanila

*Hämeen Sanomat 29.8. ti***Suojeluskuntapiirien pesäpallomestaruuskilpailut.****Jyväskylän piiri voittanut Etelä-Hämeen 5—1.**

Viime sunnuntaina klo 12 päivällä pelasivat Lahdessa alkunottelun Suomen suojeluskuntapiirien pesäpallomestaruudesta Jyväskylän ja Etelä-Hämeen suojeluskuntapiirien pesäpallojoukkueet. Ottelun ratkaisi hyvätjeen Jyväskylän piirin joukkue 5—1.

Etelä-Hämeen suojeluskuntapiiriä edusti joukkue, jossa oli pelaajia Hämeenlinnan, Lahden, Hattulan ja Rengon suojeluskunnista. Joukkueen pääasiallisin tappion syy oli siinä, ettei sillä ollut uudessa kokoonpanossaan tilaisuutta kertaakaan kunnollisesti harjoitella, joten pelaajat eivät toistensa pelitavoista olleet sellaisia.

*Keski-Suomalainen 29.8. ti***Jyväskylän sk.-piirin pesäpallojoukkue.****Voittanut Hämeenlinnan 5—1 vastaan.**

Suojeluskuntajärjestön pesäpallomestaruuskilpailujen välierät pelattiin viime sunnuntaina Lahdessa. Jyväskylän sk. piirin pesäpallojoukkue voitettuaan alkukilpailut Kuopiossa, joutui välierät pelamaan Lahdessa Hämeenlinnan kuulua „Ilves“-joukkuetta vastaan, joka vielä oli vahvistettu kolmella lahtelaisella pelaajalla. Hämeenlinnalainen pesäpallojoukkue on aina ollut maamme kuuluisimpia pelijoukkueita. Tänä kesänäkin se on voittanut kaikki kilpailijansa paitsi „Sellingin Pallonhöljiiä“.

Ottelu Lahdessa oli mielenkiintoinen, sillä yleisö samoin kuin pelaajatkin olivat ennaltoista varmoja pelin tuloksesta, mutta kun pelin kulun johtivatkin Jyväskylän piirin pojat, oli se yllätys kaikille. Pelin kulku nimittäin oli seuraava:

Jyväskf. 0 — 1 — 2 — 0 — 0 = 5.

Hämeenl. 0 — 0 — 0 — 0 — 0 — 0 — 2 = 5.

Peli molemmin puolin erikoisen hyvää. Wallankin Jyväskylän piirin joukkueen ulkopeli oli erinomaisen yhtenäistä ja harjittua. Sitä todistaa sekin, että sellainen joukkue kuin Etelä-Hämeen piirin ei voinut saamaan kuin yhden juoksun ja senkin viime minuutilla ja suorastaan vahingossa.

Jyväskylän piiriä edustivat J. Järvinen, Karikko, Hartio, Linnavaara, Wierto, Sammallahti, Tanila, Airaksinen ja A. Tanila.

Loppuottelut sk. mestaruudesta pesäpallossa pelataan Viipurissa jhst. 5—10 p. sk.-järjestön ur-

heilujuhlien yhteydessä. Jyväskylän sk. piirin joukkue on onnistunut pääsemään näin loppukilpailuihin, joihin pääsee kaikkiaan neljä parasta joukkuetta koko maasta.

2. välieräpeli

2.9. la Ilmajoki

Etelä-Pohjanm - NylSödra**22 - 1****3. välieräpeli**

3.9. su Kokkola

Etelä-Pohjanm - Pohjola**16 - 1***Vaasa 4.9. ma***Suojeluskuntain pesäpallomestaruus.****E.-P:n piiri—Uudenmaan etel. piiri 22—1.**

Lauantaina ottelivat Ilmajoella Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntapiirin ja Uudenmaan eteläisen sk. piirin pesäpallojoukkueet alkunottelun suojeluskuntain pesäpallomestaruudesta. Piirimme joukkue, joka alkaa vähitellen tulla kuntoonsa, voitti uusmaalaiset ylivoimaisesti saaden kokonaista 22 juoksua heidän 1 (sanoo yhtä) vastaan.

Etelä-Pohjalainen joukkue, joka on kokoonpantu ilmajokelaisista, kurikkalaisista ja kuortanelaisista, esitti todella ehjää peliä, joten luottamuksella voidaan joukkue lähettää puolustamaan viimevuotista mestaruuttamme.

E.-P:n piiri—Pohjoian piiri 16—1.

Etelä-Pohjanmaan piirin joukkue otteli eilen Kokkolassa välierän Pohjoian piirin joukkuetta vastaan, joka hyvin harjoitettuna oli kunnioitettava vastustaja. Mutta jo toisessa pelivuorossa saattoi varmasti päättää pelin tuloksen, sillä poikamme tekivät voimakkaalla, yhtenäisellä pelillään juoksua melkein miten tahtoivat. Vastapelaajat saivat 5:n pelivuorolla vahingossa juoksun. Peli päättyi etelä-pohjalaisten ylivoimaiseen voittoon tuloksella 16—1.

Nyt pääsee Etelä-Pohjanmaan sk. piirin joukkue loppuotteluihin, jotka pelataan Viipurissa ensi lauantaina ja sunnuntaina.

Suojeluskuntapiirien pesäpallomestaruuskilpailut.

E.-P:n piiri voittanut Uudenmaan eteläisen 22—1 ja Pohjolan piirin 16—1.

Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntapiirin pesäpallojoukkue pelasi lauantaina Ilmajoella suojeluskuntapiirien pesäpallomestaruudesta Uudenmaan eteläisen piirin joukkuetta vastaan, voittaen ottelun 22 juoksulla 1 vastaan. Kilpailu oli pojillemme vain leikintekoa, sillä vastustaja oli aivan voimaton torjumaan joukkueemme voimakkaita hyökkäyksiä.

Eilen pelasivat eteläpohjalaiset Koffolasja Pohjolan piirin joukkuetta vastaan, joka on hyvin harjoitettuna joukkueena kunnioitettava vastustaja, mutta kahden pelivuoron jälkeen saattoi varmasti päätää ottelun tuloksen, sillä etelä-pohjalaiset voimakkaalla yhteispelillään alkoivat tehdä juoksuja, miten itse tahtoivat vastustajan tykenemättä janottaen estämään. 5:llä vuorolla jai Pohjolan piirin joukkue vahingossa yhden juoksun. Ottelun tulos oli 16—1 eteläpohjalaisien hyväksi.

Ensi lauantaina ja sunnuntaina on Wiipurissa loppukilpailu. Ei ole koskaan hyvä mennä sanomaan komin paljoa ennakoita, mutta sen voi sanoa, että leikkillä ei eteläpohjalaisia Wiipurissa voiteta.

Etelä-Pohjanmaan piiri lähettää Wiipuriin myöskin edustajat piirien väliseen 5-otteluun ja 3,000 m. joukkuejuoksuun.

Östra Nyland 6.9. ke

Bobollstävlingarna.

Efter att hava avgätt såsom segrare från tävlingen med Kymmenedalens skyddskårsdistrikt begav sig Nylands södra skyddskårsdistrikts bobollslag, som så när som på en medlem består av Lovisa skyddskårs bobollsspelare för att spela mot Sydösterbottens skyddskårsdistrikts lag, som senaste år vann mästerskapet. Tävlingen försiggick senaste lördag i Ilmajoki.

I början var spelet jämnt, i det att den första dusten slutade med 0—0. Men snart fingo österbottningarna genom särskilda trick två fri-lopp. Denna motgång enerverade lovisalaget, så att dess spel föll ohjälpligt sönder. Slutresultatet blev, att österbottningarna segrade med 22 poäng mot 1. — Tävlingen åsågs av en till hundratals uppgående allmänhet.

Loviisan Sanomat 5.9. ti

Loviisasta ja lähi-seudulta.

Pesäpallo-ottelut.

Loviisalaiset ottelemassa Ilmajoella.

Suoriuduttuaan voittajana Kymenlaakson suojeluskuntapiiristä, joutui Uudenmaan etel. suojeluskuntapiirin pesäpallojoukkue, jonka muodostavat yhtä pelaajaa lukuunottamatta Loviisan suojeluskunnan pesäpalloilijat, pelaamaan Etelä Pohjanmaan suojeluskuntapiirin joukkuetta vastaan, samasta, joka viime vuorona voitti mestaruuden. Otelu suoritettiin viime lauantaina Ilmajoella.

Esi alussa näytti peli tasaväkiseltä päättyen ensi vuoro tulokseen 0—0. Mutta sitten hetimiten saivat pohjalaiset laittomien syöttöjen vuoksi 2 vapaajuoksua. Meikäläiset ilmeisesti hermostuivat vastoinkäymisestä ja heidän pelinsä sortui kerrassaan. Juoksu seurasi juoksua pohjalaisien hyväksi, jotka voittivat ottelun 22 juoksulla meikäläisten yhtä vastaan.

Kieltämättä olivat pohjalaiset parempia pelaajia kuin meikäläiset, mutta niin suuri ei ero sentään todellisuudessa ole kuin kilpailun tulos osottaa. He löivät hyvin ja pelasivat ulkona suorastaan verrattomasti.

Yleisöä oli sadottain kilpailua katsomassa ja osotti se raikuvasti suosiota pojilleen. Pohjalaisien „lukkari“ käytti pelikiikkossaan sopimatonta kieltä, joka teki ikävän vaikutuksen.

4. välieräpeli Viipuri - Helsinki pelataan Viipurissa pelattavan lopputurnauksen aluksi.

Suojeluskuntajärjestön mestaruuskilpailut 1922

Lopputurnaus Viipurissa 9-10.9.1922.

Etelä-Pohjanmaa ja Jyväskylä ovat jo selvinneet lopputurnaukseen.

4. välieräpeli

9.9. la Viipuri klo

Viipuri - Helsinki 1 - 12

5. välieräpeli

9.9. la Viipuri klo

Etelä-Pohjanm - Jyväskylä
8 - 3

Loppuottelu

10.9. su Viipuri klo

Helsinki - Etelä-Pohjanm
4 - 2

Hels: 100 210 0 EP: 001 000 1

Helsinki:	Et-Pohjanm:
Ville Osola	J.Aho
Urho Veneskoski	Lindroos
Gustav Palmros	E.Sysilampi
Armas Palmros	E.Lusa
Armas Saarinen	Kulju
Aarne Taiminen	Heikkilä
Yrjö Koskinen	Tauno Aro
Lali Vuorenkoski	Haavisto
L.Ruohola	Peltola

Suojeluskunnan pesäpallomestaruuskilpailut.

Helsingin piirin joukkue mestari.

Uusi Suomi 12.9. ti

Suojeluskuntajärjestön pesäpallomestaruuskilpailujen loppuotteluihin, jotka olivat Viipurissa t.k. 9 ja 10 p:nä, olivat selviytyneet v. 1920 mestarijoukkue, Jyväskylän sk.-piiri, v. 1921 mestarijoukkue, E.-Pohjanmaan sk.-piiri sekä Helsingin ja Viipurin piirit. Välierät pelattiin lauantaina. Vastakkain olivat ensin »alokkaat»

Helsingin ja Viipurin piirit.

Ottelusta, jonka peliaika oli määrätty 45 minutiksi, ei ole juuri paljon sanottavaa. Viipurilaiset olivat niin paljon heikompia, että helsinkiläiset menettelivät heidän kanssaan kuten halusivat. Yhden juoksun — ja vielä kunniajuoksun — sai kuitenkin heidän lukkarinsa Kaivola. Helsinkiläiset pelasivat vain aikaa tappaakseen ja tekivät 12 juoksua, joten tulos oli 12—1. Heti tämän jälestä alkoi toinen 45 min. ottelu, nim. vanhojen mestarien

E.-Pohjanmaan ja Jyväskylän piirien

välinen. Ottelu oli kova koitos kahden tasaväkisen välillä. Alussa johti Jyväskylä jo 3—0, mutta vähitellen oli pelin tulos jo 8—3 pohjalaisten eduksi. Jos pelaajat olisivat olleet paremmin selvillä säännöistä tai niitä noudattaneet, olisi juoksujen ero voinut olla 1 tai 2 juoksua.

Sunnuntaina ottelivat sitten keskenään sateen pehmittämällä kentällä

Helsingin ja E.-Pohjanmaan piirit.

Peliä oli jännityksellä odotettu ja arvailtu voittajaa jopa ankaria ve-tojakin lyöty ja lupauksia tehty

kilpailevien puolesta. Kova ja jännittävä ottelu olikin. Helsinkiläisten peli-innon lamaanutti kyllä

heti alussa väärin ratkaistu pesäkilpa ensi pesälle, mutta pian siitä toivuttiin ja ensipelivuoron tulokseksi tuli 1—0. Seuraavalla vuorolla oli tulos lauha 0—0. Helsingin seuraava vuorokin oli 0, mutta pohjalaiset vastasivat yhdellä juoksulla. Jännitys kohoaa, tulos tähänasti 1—1! Seuraavan vuoron ponnistusten tulokseksi saivat pääkaupunkilaiset 2 juoksua pohjalaisten 0 vastaan. Näiden pelaa- ja nim. poltti itsensä ja toverinsa lyömällä pallon hänen jalkoihinsa, ja heti sen jälkeen tapettiin vielä kolmas mies. Ulospeli kiristyi yhä, mutta piti Helsinki puolensa saaden seuraavalla vuorolla vielä yhden juoksun ja rajoittaen vastustajien juoksut viimeisellä pelivuorolla saatuun 1 juoksuun. Juoksut jakaantuivat eri pelivuoroille seuraavasti:

Hels. Piiri 1—0—0—2—1—0—0 = 4
E.-P. piiri 0—0—1—0—0—0—1 = 2

Pohjalaisten lyönnit olivat hyviä, mutta heidän ulkopelissään ei ollut tarpeeksi päättäväisyyttä. Helsinkiläisten ulkopeli taas, jota ohjattiin takaapäin, oli paljon kiinteämpää. Helsinkiläisen mestarijoukkueen kokoonpano oli seuraava: Osola, W., Weneskoski, U., Palmros, G., Palmros, A., Ruoholin, L., Vuorenkoski, L., Saarinen, A., Taiminen, A ja Koskinen, Y.

Vaasa 12.9. ti

Pesäpallon loppu ottelu Viipurissa.

Jännittävän pelin tulos oli 4—2 Helsingin hyväksi.

Kuten jo eilen lyhyesti mainitsimme, voitti Helsingin s. k. piirin joukkue pesäpallomestaruuden loppuottelussa Viipurissa sunnuntaina E.-Pohjanmaan s. k. piirin joukkueen.

Peli oli ollut erikoisen jännittävä. Kumpikin joukkue pelasi erikoisen hyvin, vaikka meikäläisten väitetään joskus sentään paremminkin pelanneen. Ensi vuoropari meni tuloksetta, toisella saivat molemmat yhden. Kolmannella sattui meikäläisille epäonnistunut ja harhaheitto, joitten ansiosta Helsinki sai kokonaista kolme juoksua. Pelin loppupuolella saivat meikäläiset vielä yhden juoksun ja tulos oli 4—2 Helsingin hyväksi. Meikäläisten 2 juoksua saivat Aho Kuortaneelta ja Haavisto Ilmajoelta. Erotuomarina toimi menestyksellä vänr. Teivaala Helsingistä.

Jyväskylän E.-P:n peli oli ollut tätäkin jännittävämpi. Aivan pelin loppupuolelle saakka oli jyläläiset 3 juoksua eikä meikäläisillä yhtään ja pidettiin heitä varmoina voittajina. Mutta silloin nousi meikäläisten sisu ja he ottivat 8 juoksua miltei perätysten ja voittivat.

Suojelustunnan pesäpallomestaruuskilpailut Wiipurissa 9—10 9. 22.

Helsingin piiri mestari.

(Erikoiskirjeen vaihtajaltaamme.)

Helsingin Sanomat 12.9. ti

Suojeluskuntajärjestön pesäpallomestaruuskilpailuihin olivat alkukilpailuista karsiutuneet w. 1920 mestari Jyväskylän J.K. piiri, w. 1921 mestari E. Pohjanmaan J.K. piiri ja Helsingin ja Wiipurin piirit. Lauantaina olivat välitiet, joissa vastakkain pelaamaan oli arpa määrännyt ensimmä

Helsingin ja Wiipurin piirit.

Pimeän tuloa peläten oli sovittu että molemmat tänäpäiväiset ottelut pelataan vain 3/4 tunnin otteluinä. Tämän huomioonottaen aloittivat wiipurilaiset tuimasti mutta helsinkiläisten ulkopeli kesti hyvin. Siväpelisjään saivat nämä sitävastoin valmiiksi yhden juoksun. Uutta pelivuoroa alettaessa huomasi jo wiipuriläisten pelisjä hermostumista. Heitä kuolitin järjestään 3. Helsinkiläiset taas siäsivät etumaltonsa 2 juokjulla; enemmät pitkällä lyönnillä hritetetyt juokjut esti wiipuriläisten mainio perämies ottamalla pallon joka kerran kun se hänen alueelleen tuli. 3 vuoro oli taas wiipuriläisille 0 ja helsinkiläisille 4 voittoa he jo varmoina voitostaan alkoivat

itseään loppuottelua warten jäästääheän lyöä wain aina kolme lyöntiään ja juosta jos se käwi laatuun. Neljännen vuoron alussa teki wiipuriläisten luffari keihäsmies Raitola traditioinensa mukaisen kunniojuoksun joka sitten jäi heidän ainoakseen. Helsinkiläiset taas pitkittävät koppilyönneillään siävuoroaan niin kauan että peliaika täyttyi, ja festikin tämä vuoro noin 14—15 min. Wiisi juoksuakin siinä samalla valmistui joten lopputulös oli 12—1 helsinkiläisten hyväksi. Heti tämän jälkeen tulivat kentälle wanhät mestarit

Etelä-Pohjanmaan ja Jyväskylän piirit.

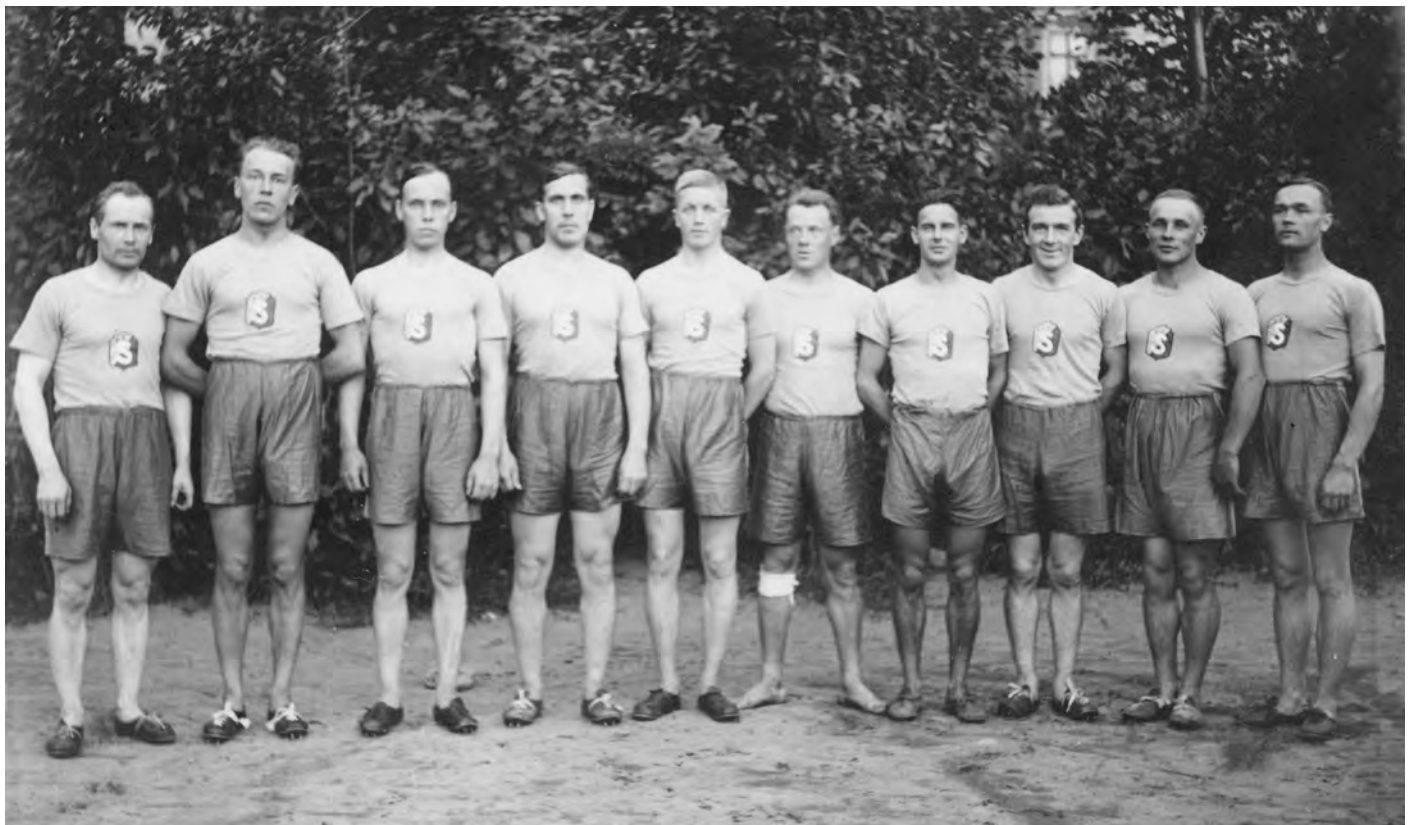
Ottelu oli alusta alkaen kireätä ja tasajamäistä. Jyväskyläläisten ulkopeli oli kyllä parempaa, mutta siäpelisjään antoivat he pohjaläisten luffarin konsteiläan puissa iteään. Kumpoinentaan joukko ei näyttänyt olewan jekwilla eräistä jäätökehdistä joten esim. e-pohjaläiset saivat ainakin 3 juokhua jotka olijuoitu estää, jainoin jyväskyläläiset yhden. Enji wuoroilla johtivat jyväskyläläiset jo 3—0 mutta sitten tajoittuivat juokjut kerralla ja sen jälkeen paransiivat

wiime wuoden mestarit wain otettaan ja woittivat ottelun 8 juokjulla 3 wastaan.

Sunnuntapäiwän ottelua odotettiin jännittyneenä. Wastakkain olivat nyt

Helsinki ja Etelä-Pohjanmaa.

Kyhmyks oli, festääkö helsinkiläisten peli wastata pohjaläisten kowaan peliin. Nähtävästi jännittyneinä aloitettiin peli jateen liottamalla kentällä. Pohjaläiset woittivat hutunheitossa ja walitsivat ulkopelin. Helsinkiläisten ensimmäisen lyöjän tappoi enji peljän tuomari aiheetta pesäkilwassa. Tämä siäsi hermostuneisuutta ja kolme seuraawaa lyöjää pääsivät toin tuskin koppilyönneillä haamoittuneina kentältä. Wiides mies sai wihdoin juoksun kolmen miehen woimalla. Kymmenen miehen lyöthä tapahtui wuorowaihto ja pohjaläiset aloittivat lyöntinsä. Se loppui lhyheen 1, 3 ja 4 kuollut, 2 haamoittunut, juokjua 0. Helsinkiläisistä taas 7 miestä lyömässä, mutta nyt kesti pohjaläisten ulkopeli. Samoin kesti helsinkiläisten ulkopeli wieläkin paremmin sillä tuuden miehen hritettyä oli taas kolme kappaletta „rumihia“ pohjaläisilla. Juokjut 0—0. Seuraawalla wuorolla eivät helsinkiläiset saaneet juokhua mutta pohjaläisten onnistui wastata yhdellä erään „munin“ kopin ansioista. Peli tasan 1—1. Seuraawalla wuorolla paransiivat helsinkiläiset ajemaansa kahdella juokjulla ja luja oli meiniinki pohjaläisillään, mutta sitten jattui heille sellainen „haaweri“, että

Suojeluskuntajärjestön mestari Helsingin piiri: vasemmalta Ville Osola, Urho Veneskoski, Gustaf Palmros, Armas Palmros (kumpikin myöh. Palamaa), Ilmari Jokinen, Armas Saarinen, Aarne Taiminen, Yrjö Koskinen, Lali Vuorenkoski, L. Ruohola? (kuva Suomen Pesäpalloliitto)

lyöjä tappoi itsensä ja etään juokijoišta ja haavoitti toisen lyömällä pallon oman miehen jalkoihin. Kosta kuoli kolmaskin ja vaihto oli taas edesjä. Loppupeli kirjisti yhä ja helsinkiläiset saivat main seuraavalla vuorolla 1 juokijan ja samoin pohjalaiset viime pelivuorolla yhden, jonka helsinkiläisten tuffari mahdollisesti oli jo voinut estää noin 5 m. heittopelillä. Hän piti kuitenkin parempana teh-

dä warmen heiton kolmannelle pejälle ja tappaa sinne pyrkivän juokijan. Suojut jakaantuvat siis eri vuoroille.

S:gin piiri 1-0-0-2-1-0-0=4.

E.-P. piiri 0-0-1-0-0-0-1=2.

Helsinkiläisten ulkopeli oli ehdottomasti parempaa mutta lyönit eivät olleet yhä warmoja kuin heidän vastustajillaan. Näiden ulkopelissä häikäytiin paljon. Roppaajat kummallaakin puolen war-

moja. Ojaksi helsinkiläisten koppilyöntien, ojakki heidän ulkopelinsä tiukkauden takia olivat helsinkiläiset kaikkiaan 61 kertaa lyömässä pohjaläisten 39 vastaan. Helsinkiläisen mestarijoukkueen koostumpano on seuraava: W. Ojola (pelipääll), U. Weneskoski, G. ja A. Palmroos, L. Ruohola, L. Wuorenkoski, A. Saariinen, M. Taiminen ja J. Koskinen.

Suojeluskuntalaisen Lehti 4.10. ke

Urheilujuhlamme Viipurissa.

Kirj. L. P.

Suuremmiksi juhlahetkeksi kuin kellekään muille osanottajille muodostui käynti Viipurissa pesäpallon pelaajille, joiden mieliä jännitti ajatus tuntemattomien vastustajien kohtaamisesta. Tosin ei Helsingin ja Viipurin välinen ottelu vastannut vaatimattomimpiakaan tasaväkisen pelin toiveita. Sitä jännittävämmäksi muodostui sen sijaan Etelä-Pohjanmaan ja Jyväskylän välinen ottelu. Jyväskylä, missä pitkäpallo varhain juurtui, näyttää vasta nyt, odottamattomien voittojen ja verraten pienen tappion jälkeen saavan lujan otteen pesäpallosta, jota siellä on nähtävästi vierasteltu. Pallon käistelyssä ja lyömisessä keskisuomalaiset olivat jokseenkin vastustajiensa veroisia. Eteläpohjaläisten ylivoimaisuus pelissä johtui siitä, mikä pelissä on tärkeintä ja arvokkainta: pelikäsityksestä ja yritteliäisyydestä. Kumpainenkin joukkue sai jokseenkin yhtä monta miestä lyömään, J.K. 31 ja E.P. 33. vain jyväskyläläiset lisäksi ottivat koppia jokseenkin yhtä hyvin kuin vastustajansa, on jälkimmäisten ete-

vämmyys pantava juoksemisyritteliäisyyden tilille, ominaisuus, jota heidän pelipäällikkönsä näkyy vartavasten kehittäneen.

Loppuottelun voitti Helsinki suuremman kätevyuden nojalla tosin varmasti, mutta silti kireällä ollen. Niinpä olikin peli pesäpallon harrastajille suorastaan pakahduttavan mielenkiintoista katseltavaa. Antaahan ajan kulua, toisaalta kätevyuden ja varsinkin lyömätaidon, toisaalta taas sijoittautumisälyn ja siitä johtuvan liikkuvaisuuden kehittyä, niin meillä on pesäpallossa peli, joka ei ole vain hupia ja hauskaa valmennusta, vaan myös mitä mielenkiintoisinta katseltavaa, niin että omasta puolestani, oltuani niin monta vuotta kuumeisissa tuskissa pitkäpallon vuoksi, olen pesäpalloa katsellessani ottelu ottelulta muistanut Simeonin sanoja: „nyt Herra sinä lasket palveliasi rauhaan menemään!” Sinne tänne määritellyihin y.m. pieniin yksityiskohtiin vähän tykökeikkausta vain, ne ovat pieniä asioita; suurin piirtein on peli mielestäni nyt kelvollinen, ei kaipaa muutoksia. Niin että ne, joiden kauhuna on eräs kiljuva jalopeura, joka heidän mielestään etsiskelee minkä kohdan pelisäännöissä hän vielä muuttaisi, voivat olla rauhallisia.

